Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NĂM THỨ 30
Số 5616

Ngày thứ năm
22 Juillet 1937

Ngày 15
tháng sáu (thiêu)
NĂM ĐINH-SỬU

Lục tỉnh tân văn

COFAT

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY
BẢO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard, 57 — SAIGON
Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 20.364

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
8, Rue Tronchet — PARIS (VIII)

GIÁ BÁO
Một năm.. 12$00
Sáu tháng. 6.50
Ba tháng. 3.50
Mỗi số..... 0.04

LẠI NÓI ĐẾN CẢI DỊCH ĐÌNH-CÔNG

Dân chúng Saigon-Cholon ĐỀU BẤT MÃN Cử-chỉ anh em đình-công

Muốn lợi riêng cho một nhóm người hay đúng hơn là ít người mà để cả dân-chúng một thành-phố chịu thiệt, là một việc làm trái với nguyên-tắc xã-hội chủ-nghĩa

Thật lạ lùng, chúng tôi không hiểu cái quan-niệm xã-hội của những kẻ xúi giục đã xướng cuộc đình-công ở sở xe lửa hiện nay là thế nào, mà làm cho cả thảy dân chúng trong thành-phố bắt cứ là người hạng nào — nhứt là công nhân annam — đều phải chịu cái ảnh hưởng vô cùng khốc-hại: *giá sanh-hoạt mắc mỏ.*

Cái ra ngoài hết các tai hại làm liệt bại nền kinh-tế phá hoại cuộc hưng thạnh của xứ nầy là nguồn trệ cuộc thông thương, mà chúng tôi chỉ nói đến một tai hại sắp thời trước mắt là giá sanh-hoạt bỗng dưng lên rất cao, vì các vật liệu cần dùng hằng ngày đều thiếu hụt, sự vận-tải không thông thương hoặc chậm chạp.

Mấy hôm rày — từ 2, 3 ngày sau cuộc đình-công nổ bùng ra — thịt heo, nước mắm, cá tươi, rau vân vân... đều lên giá một cách phi thường mau lẹ.

Sự tăng giá ấy không có gì lấy làm lạ, vì các món ấy thường khi ở trong châu-thành không có mấy chỗ trữ cho nhiều, mà hằng ngày phải nhờ sự thông thương vận-tải vào, ngày nào cũng vừa đủ cầu-cấp cho sự tiêu thụ của dân-chúng trong thành phố, nay bỗng dưng cuộc thông-thương ngưng trệ, các sự vận-tải chậm phải theo số phận ấy rồi các vật liệu cần dùng phải thiếu hụt. Nhưng sức cầu nhiều, mà sức cung ít đó, giá cả lẽ phải tăng lên là sự dĩ nhiên.

Do cuộc đình-công của anh em sở xe lửa gây lên cái tai hại ghê sợ ấy, mà cả thảy dân chúng trong thành phố phải chịu vạ lây.

Thế mà hãy giờ ta thử ngó lại tình hình cuộc đình-công nầy và nó sẽ có lợi gì cho ai và mấy người.

Cớ như các cuộc điều-đình mấy hôm rày, Chánh-phủ đã tỏ ra hết sức dễ dãi với anh em dân thợ. Như chúng tôi đã nói nhiều lần một công cuộc khai-thác kỹ-nghệ như tơ, nào phải một nắm một xách chi đâu và lại đâu phải một người nào đem ý-kiến ra thiệt hành liều đặng, mà mỗi sự quyết-định đều cũng tùy theo hội-đồng quản-trị sở xe lửa xem xét tình hình sự hưng thạnh của sở ra sao mới dặng.

Đã vậy, công cuộc khai-thác vẫn phải tiến hành luôn luôn nơi nầy tới nơi khác, chớ phải làm trong một ngày hay một buổi gì sao?

Đã vậy, theo như một bài báo đăng trong một tờ nhựt báo Pháp-văn ra chiều ở đây vừa rồi kỳ tên là «một nhóm dân thợ sở xe lửa đình-công», thì trong bài ấy anh em cũng không than phiền gì hơn là sự hiếp đáp bị đánh đập, mà điều đó Chánh-phủ đã cương-quyết tuyên-bố: Dầu từ trước nữa Chánh-phủ cũng không bao giờ dung cho những việc đáng tiếc ấy, nếu có bảng sở Lần hồi.

Mà hình như người viết bài kia không còn điều yêu-sách nào chánh-đáng hơn là chỉ có điều ấy.

Thế thì, chúng tôi biết chắc rằng: Nếu anh em dân thợ đình-công kia biết sự thiệt trong các cuộc điều đình, thì không bao giờ nghe lời xúi giục của ai nữa cả.

Đã tìm thấy dần đây, thì anh em dân thợ đình-công sở xe lửa nên nhận biết rằng: quả thật cuộc đình công nầy là một phong-trào gây ra bởi ý muốn riêng của người ngoại cuộc để làm một lợi-khí chống với nhà đương cuộc mà thôi, chớ kỳ thật anh em dân thợ không bao giờ quả khó tánh với những việc đúng đắng thế bao giờ.

Lại nữa, so sánh với bất thấy các hạng lao-động ở toàn cả xứ Đông-pháp, anh em là hạng người sung sướng nhiều hơn hết.

Kia một đội binh thất-nghiệp, kia mấy triệu lao-công ở ruộng rẫy, mỗi ngày ăn bao nhiêu đâu, mà họ chỉ kiếm việc làm từ ngày. Có khi kiếm việc làm một ngày rồi năm bảy ngày không ai mướn, tình cảnh ấy mới ra sao? Anh em lại chắc không lạ gì, các hạng đó sở dĩ mà kiếm đặng việc làm từng ngày là nhờ sự hoạt-động hằng ngày trong nền kinh-tế, thế mà nay anh em lại bỏ lợi cái cơ-quan thông thương, liệt bại cả sự hoạt-động, tình cảnh anh em ấy ra sao nữa?

Ấy đó, anh em đình sở xe lửa, anh em đã thấy các tai hại đã gây ra cho muôn ngàn người vì anh em nhẫm mắt nghe càng các lời xúi giục ấy chưa?

Cớ như cái hiện tượng nầy, không sao cản ngăn chúng tôi mà không dạy lại ít người để xướng cái việc «bảo hộ hình vực thợ thuyền» là cuộc đình-công nầy mà nói rằng: «Muốn lợi riêng cho một nhóm người lại để cả muôn ngàn người chịu thiệt là điều trái với nguyên-tắc xã-hội chủ-nghĩa».

Như thế, trong cuộc đình-công nầy, chúng tôi thấy hai điều hại có thể tóm tắt:

1° Giá sanh-hoạt mắc mỏ, chỉ có dám công-nhân sống với số lương nhứt định trong thành phố như quan lại, chức viên giúp việc thương mãi — lại là đa số trong thành phố — bị thiệt nhiều.

2° Mấy ngàn lao-động lao nông, thủ công xứ nầy vì sự ngưn trệ cuộc thông thương mà bị thiệt.

Ấy ra công việc làm nầy, có người để xướng là sự tranh-đấu của giai-cấp, mà chính những kẻ ấy lại làm một việc phản với quyền lợi với đa số trong giai-cấp mình.

Đứng trước một việc làm lớ vì nghe theo các lý-thuyết rườm rà anh em dân thợ sở xe lửa làm liều như thế, tôi mong rằng theo như lời hiểu-dụ của sở xe lửa đã rải ra mà chúng tôi đăng trong số báo hôm nay hạn đến 24 Juillet để thâu nhập, anh em đình-công nên trọng lẽ phải và tin theo sự sáng suốt của mình phán-đoán nên trở vào làm việc đi, và với các nhà cai quản sở xe lửa chúng tôi mong nên chăm chỉ cho những anh em vì lầu lỉnh mà nghe càng theo lời dụ dỗ, và cũng để họ hưởng các đặc-ân xưa nay vì sự lầm lỡ ấy là do ở chỗ không biết mà ra. Không biết và dại dột không phải tội tình gì!

Anh em dân thợ đình-công đừng để dân chúng trong thành-phố bất mãn vì anh với mấy việc bất lợi như thế.

A. B. C.

TIN TỨC CUỘC ĐÌNH CÔNG

Dân thợ đình-công sở xe lửa ở Phan-thiết đã làm lại

Có tin cho hay thêm rằng dân thợ ở «Service Mouvement» ở sở xe lửa Phan-Thiết đâu trở vô làm lại như thường.

Duy có các thợ máy và người chụm lửa thì vẫn còn đình-công hết.

Vì bài vở hôm nay nhiều quá, nên ba lá đơn của các thương-gia ở Vinhlong Mytho và Travinh phản đối sự thủ-tiêu giao kèo với hãng tàu Nam-vang, xin gát lại số báo mai.

LỜI RAO
cho dân-thợ đình công sở xe lửa đặng rõ

Các người Annam giúp việc sở xe-lửa Đông-Dương.

Hôm 9 Juillet hồi 10 giờ tối, các người có đến ông chủ sở của mấy người đặng yêu-cầu nài xin nhiều khoản và các người bỏ việc làm đình-công luôn, không chờ coi các điều yêu-cầu đó có kết-quả gì không.

Đơn kêu nài viết rồi các người ký tên đó, bốn người nói rằng thay mặt hết cho các người đem trình, nhưng bốn người đó không phải là các người đã cử ra thay mặt cho các người, vì trong lúc thương-lượng với quan Thanh-tra Lao-động bốn người đó không đủ sức nói chung hết cho các người và không hiểu rõ các điều nài xin đem trình đó.

Từ bữa đó tới nay, gia quyến các người và các người phải chịu khổ, còn mấy người xúi giục các người đó thì chẳng có cực lòng chút nào hết.

Mấy người xúi giục các người làm chuyện như thế, chẳng phải là họ lo lắng cho các người được sung sướng đâu, họ chỉ cốt muốn làm cho rối loạn nghịch với Nhà-nước. Những điều quan Thanh-tra Lao-động đã bày tỏ, thì có lẽ mấy người nói rằng thay mặt cho các người đó không có nói lại cho các người rõ.

Vậy nay các người hãy biết các điều sau nầy, tùy ý các người muốn tính sao tính.

Các người đã thấy rõ sự lợi hại trong cuộc đình công ấy. Các người tưởng làm cho xe-lửa hết chạy được. Nhưng không kết-quả, vì không có các người thì xe lửa cũng còn chạy được hoài, cho dân-sự được nhờ như cũ.

Nhà nước đã truyền lịnh cho sở xe lửa dầu thế nào cũng phải tìm cách cho có xe lửa chạy luôn luôn đặng cho việc thông hành và thương mãi trong xứ khỏi bị ngăn trở.

Chỉ có mấy người đằng bảo của các người thường dùng xe lửa nay phải dùng xe hơi đó thì phải tốn tiền nhiều hơn — và vợ con của các người phải lo không có cơm mà ăn mỗi ngày.

Những dân thợ đã đình công, nếu trước 6 giờ sáng ngày thứ bảy 24 Juillet, mà đến xin làm lại thì sẽ được vô làm lại, và được giữ ý quyền lợi cũ như thường.

Kể từ 6 giờ sáng ngày 24 Juillet 1937, những thợ nào mà không có đến trình với chủ sở mình thì kể như là đã xin thôi và sẽ có người khác thế, đặng có xe lửa chạy như thường ý như cựu lệ.

Bây giờ đã khởi sự cho dân thợ mới vô làm dặng cho dân sự ở Saigon khỏi thiếu các vật cần dùng ở các tỉnh gởi lại.

Vậy nên ai nấy phải biết lấy!

Các người muốn mất tuyệt sở mãn không?

Các người có muốn về sau phải chịu cực khổ và phải làm cho gia quyến cực khổ theo mình không?

Nếu các người muốn như vậy thì hãy cứ nghe theo lời mấy người xúi giục. Họ làm bộ lo cho các người chớ tính thiệt là họ gạt các người và chỉ lo cho đầy túi họ mà thôi. Bằng như không thì các người phải nghe theo lẽ phải và phải hối nghĩ mà trở vô làm việc lại.

Lúc nầy phần nhiều dân sự Annam, các hạng, đã cho rằng các người đình công như thế là làm thái quá vì các người đã được tiền công trả đầy đủ luôn luôn.

Nhà nước ở với các người như một người mẹ nhơn từ biết lo sự hạnh phúc cho con cái, cho nên sẵn lòng làm cho vừa lòng các người nếu những sự yêu cầu của các người dùng-đắn:

1° Nhà-nước sẽ xem xét coi có thể nào mà làm cho tiền công của các người được hợp theo tiền công của dân thợ các công nghệ khác.

2° Nhà-nước sẽ tính cho các người được hưởng nhiều sự lợi khi đã bị thương-tích và mang bịnh trong lúc làm việc mà đã có thầy thuốc chứng nhận.

3° Nhà-nước sẽ kiếm thế cho những dân thợ tạm nào làm lại sở Di-An và sở xe lửa Saigon được hơn một năm sẽ được nhập vô ngạch thợ chánh.

4° Sau hết Nhà-nước tính sẽ bỏ không chặn như bây giờ nữa, tiền nhà trong số tiền phụ cấp của các thợ ăn tiền ngày mà vì phận sự phải ở gần sở làm.

Các người Annam giúp việc trong sở xe lửa hãy suy nghĩ về những sự đã chỉ rõ trên đây.

Lời khuyên bảo các người phải theo lẽ phải lần nầy là lần sau hết.

Đừng có nghe lời những người ngoại cuộc hành động hay là bản tính việc gì không ăn nhập với sự lợi về nghề nghiệp của các người.

Các người đừng quên rằng sự đình công của các người chỉ làm hại cho dân sự Annam làm ăn như các tiểu quan lại, dân thợ và người buôn bán, v.v.

Phải tưởng đến những người ấy, hãy tưởng đến mình, hãy tưởng đến bà con, cô bác và vợ con của mình, mà trở vô làm việc lại.

Các người đừng quên rằng Nhà-nước khuyên bảo các người đây là Nhà-nước cũng đã xét kỹ phận sự của Nhà-nước đối với dân sự xử nầy và quyền thế của Nhà-nước.

Lời khuyên nầy là lời sau chót.

Mười ngày vui và hữu ích

Nhờ các báo sốt sắn cổ động, ban trị-sự hội «Cựu sanh-viên trường sư-phạm» lấy làm may mắn thấy cuộc hội-hiệp của hội tổ chức đã có mỉ kết quả.

Hội đã được rất nhiều thơ của các bạn gởi đến xin ghi tên dự hội, nên ban trị-sự sắn tới lo cho việc được hoàn toàn.

Chánh-phủ đã tỏ lòng vừa giúp, cho phép các bạn lên ở nơi trường sư-phạm, mùng mền giường chiếu sẵn sàng; quan Chánh sở Giáo-huấn rất sốt sắn tán thành, sẽ mượn xe hơi của trường máy (Ecole des mécaniciens) đưa các bạn đi chơi mấy chỗ.

Ban trị sự đến các ông chủ hát bóng, các hội thể thao v.v... đều được tiếp đãi niềm nở và vui lòng ra ơn.

Xem chớp bóng tại Eden, Casino, Majestic, A-sam, hoặc sớm hoặc chiều, ngồi chỗ tử tế mà trả có 0$40 thôi.

Vào hồ tắm địa-phương, xem Rugby, Tennis, khỏi trả tiền.

Football association sẽ cho 100 cuốn sách chỉ cách đá banh để phát cho các bạn ưa thể thao, và sẽ hát bóng trót 2 giờ đồng hồ tại rạp Eden, phim đá banh, cho các bạn xem, khỏi trả tiền.

Office du Tourisme sẽ phát những sách và bản-đồ vẽ du-lịch cho các bạn.

Nhờ các báo, các quan và các nhà hào hiệp tán trợ, các bạn sẽ có một dịp may, lên chơi Saigon 10 bữa, rất nhiều cuộc vui vẻ và bổ ích mà tốn kém không bao nhiêu.

Sợ đông lắm, không thể chứa hết nơi trường sư-phạm cho đặng, những bạn tỉnh lên dự cuộc hội-hiệp nên viết thơ sớm mà xin ghi tên mình trước. Hãy nói rõ mình ở tại trường hay là ở ngoài. Ở ngoài, khỏi đóng tiền cơm, cũng được dự các cuộc chơi.

Các bạn ở Saigon-Cholon-Gialịnh, không ở trong trường, cũng phải viết thơ xin ghi tên, đặng để cho hội sắp đặc.

Viết thơ cho Chánh từ

NGUYỄN-THỊ-LỢI
Ecole Normale Saigon

CÓ CÔNG ĐẶNG THƯỞNG

Một cuộc lễ gắn huy chương tại Plantation d'Anloc

Hôm 17 Juillet, tại sở «Plantation d'Anlôc» quan Chủ-tỉnh Biên-hoa có lên đến đó để làm lễ gắn huy-chương «Chevalier de mérite agricole» cho ông Nguyễn-ngọc-Cử giúp việc cho sở ấy hơn 20 năm.

Trong mấy lời vắn tắt, quan Chủ-tỉnh làm cho hết thảy cử tọa đều chú ý đến cái thạnh tình của Chánh-phủ đối với dân chúng, ngài chỉ đó là sự chiếu cố và lòng trị ngộ của nước Pháp đã biểu tỏ với thuộc dân và dân bảo hộ sốt sắn với phận sự đã làm tròn công việc mình với sự lương thiện biết kính nể trật tự và kỷ-luật.

Sau khi quan Chủ-tỉnh dứt lời ông Nguyễn-ngọc-Cử đáp tạ mấy lời sau nầy:

Thưa quan Chủ-tỉnh,
Các bà, các ông
Và các bạn

Sự quí hóa của các ngài đã biểu ở ra đến dự tại buổi tiệc nầy làm cho tôi rất cảm động. Tôi không biết phải dùng lời gì cho xứng đáng để đáp tạ tấm thạnh tình ấy.

Sự ban thưởng mà ngài mới đặt vào ngực tôi, thưa quan chủ-tỉnh, tôi không hề quên rằng đó là tôi đã thọ ơn của tấm lòng tốt của quan Toàn-quyền Robin và quan Thống-Đốc Nam-kỳ đã sắn lòng ủng-hộ lời xin của ông chánh Giám-đốc của sở tôi, tôi xin trân trọng tỏ lòng cảm ơn và sự cần mẫn của tôi.

Thưa quan Chủ-tỉnh, sự ban thưởng danh-dự đã cho tôi thật quả ngoài sự tưởng tượng của tôi. Tôi rất tự đắc mà biết rằng Chánh-phủ Pháp đã nhìn thấy công lao trong 20 năm khó nhọc của tôi trong việc canh-nông.

Thưa các bạn, tôi lúc nào cũng sẵn sàng để làm tròn phận-sự, tôi biết rằng có lẽ ngày kia tôi sẽ đặng ban thưởng, tôi rất tin ở nước Pháp. Tôi rất có lý, cái ngày ấy đã đến cho tôi rồi. Thưa các bạn, nếu sự kinh-nghiệm lâu năm của tôi trong sở và cái tuổi cao của tôi có thể cho phép tôi khuyên các bạn thì tôi sẽ nói điều nầy: Hãy tự tin, đừng nghi ngờ cho mình, mà cũng đừng nghĩ ngờ mầu-quốc gì cả. Hãy rán làm phận-sự như tôi đã làm phận-sự tôi. Tôi dám quyết các bạn sẽ đặng ban thưởng.

CHẦU VỀ HIỆP PHỐ ÔNG

E. Marquis sắp trở qua Namkỳ

Đặng phép về Pháp nghỉ 8 tháng ông Chánh văn-phòng bảo giới Edouard Marquis — theo lời một bạn đồng-nghiệp sẽ xuống tàu tại Marseille để trở qua Namkỳ.

Tuổi là trong tiểu đây báo-giới Namkỳ sẽ đặng chầu về hiệp phố.

Kính chúc ông lúc đi đường đặng sóng lặn biển êm.

Đức Từ-Cung ngự hạnh DALAT

Khởi hành ở Huế sớm mai ngày 15 Juillet, Đức Từ-Cung cùng quí vị thượng quan hộ giá Phạm-Quỳnh, Bửu Thạch, và Ưng-Trình đã tới Dalat lúc gần 12 giờ trưa, ngày 17 Juillet.

Đức bà mới lên Dalat lần đầu nên khắp các con đường trong thành phố đều treo cờ Pháp Việt và dọc theo Avenue de Huế, Paul Doumer, "D" Yersin và Avenue Roume có đặt nhiều bàn hương-án để đón chào bà.

Đức bà lên Dalat nghỉ tại nhà mướn của bà Laurent Gay (chính nhà nầy trước kia Hoàng thượng mới lên lần thứ nhứt đó mướn). Đức bà ở chơi và đã sắn sếp cho Hoàng Hậu trong lúc Hoàng-Hậu làm bẩn. Sớm mai ngày 20 Juillet cụ thượng Phạm-Quỳnh có đưa đức bà đi xem nhiều thắng cảnh trong thành phố Dalat.

NHÀ IN NGUYEN-VAN-CUA

57, Rue Lucien Mossard

Saigon

Có in tờ Cử của làng hình nhiều mầu rất khéo, Giá rẻ

Trong vùng đất Việt

Tai nạn ô-tô

Saigon — Đêm 19 Juillet vào 11 giờ 30, tại đường Jean Eudel có xảy ra một tai nạn ô tô làm thiệt chút nửa thiệt một mạng người.

Nguyên vào giờ nói trên, M. Ferreaux quan ba ở sở Thủy-thương (marine marchande) cầm tay bánh chiếc ô-tô nhà số C.G.294, từ bến Saigon chạy qua khánh hội, nơi theo con đường Jean Eudel

Khi xe chạy đến gần nhà hàng Nippon, thình lình trong lề đường có một người đàn ông băng ngang qua.

Trong cơn gấp rút M. Ferreaux hãm mấy xe lại chẳng kịp nên chỉ người đàn ông ấy phải bị xe ủi té lăn eũ ra giữa lộ, mang nhiều vết thương khá nặng.

Liền khi đó, người ta lập tức chở kẻ bị nạn vào nhà thương Khánh-hội để băng bó sơ sài, rồi chở thẳng vào nhà thương Chợ-rẫy.

Người đàn ông nầy khai tên là Ng.-tri-Vưu, nhà cũng ở tại con đường nói trên.

Bót cảnh sát quận nhì hiện còn đương làm ấu-kết.

Một tên côn-đồ bị ám-sát

Thủ-đức. — Cậy nơi mình có hăm ba miếng võ nghệ Nguyễn-văn-Cẩn, 23 tuổi, quán làng, Tân-đông-Thượng, thường hay lên mặt hống hách với bọn em út trong làng không biết chi cả và cũng có khi ỷ mình có sức hơn chàng, đàn áp chúng, đánh đập chúng bởi nhiều cớ hết sức vô lối,

Vả cũng vì thế, Cẩn thường gây ra lắm chuyện thù oán với nhiều người ở vùng đó.

Nên tối hôm rồi, vào 9 giờ, Cẩn thả ra chơ Thủ-đức chơi, bỗng gặp bá dân làng Phước-Long lại mời rủ anh ta lên chợ Lái-thiêu chơi. Không một chút do dự, Cẩn liền nhận lời mời, cả hai đồng khởi sự đi ra khỏi Thủ-đức cách năm trăm thước, tới một độc đầu nọ. Bá huỷt còi miệng, đường như ra một khẩu hiệu, kẻ trong bụi rậm có 9 tên lạ mặt tay cầm dao, nhảy ra chém bổ dại vào đầu vào mình Cẩn, liên tiếp, như mưa bật.

Không kháng cự nổi, bị chúng chém nhiều dao thật nặng, dờ chẳng kịp, Cẩn té nhào xuống đất, nằm sòng sượt trên vũng máu đào, không cựa cựa. Ngờ rằng Cẩn đã chết thật, bọn hành thích liền ngơi tay, thâu dao lại, rồi co dò tìm đáng cúc mất.

Chừng hơn nửa tiếng đồng hồ sau, bọn tuần đinh đi ngang qua đó trong thấy tri-hô lên, sum nhau lại khiêng Cẩn về cộng-sở, và cho chở Cẩn vào nhà thương Gia-định cấp cứu [illegible]

Hiện giờ nhà chức trách trên Thủ-đức đang mở đường tra xét và tìm bắt bọn hung thủ rất gắt.

Thế có phải cây cao phải gió xiêu vì gió, người ham danh lụy bởi danh là đúng chăng ?

Đọc báo mà khôn đọc tờ « Nông-Công-Thương » không phải là người biết đọc báo

Quẻ nầy mới thật tốt

Baclêu. — Một câu chuyện nghe cũng buồn cười là ngày 10-6-37, có người tên D...v...T. gốc gát ở T.-V. đến Baclêu mướn phòng ngủ « N...K... » động coi tay và coi quẻ. Ông bói được 1 quẻ rất hay là ông lại ngay tiệm may hiệu « Chi-Tường » ở Baclêu ville ngày nói trên đặt một bộ đồ tây cao giá khỏi bỏ tiền cọc, chỉ đưa giấy thuê thân cho chủ tiệm biên làm bằng. Đến ngày 25-6-37 chủ tiệm đem đồ may đã xong lại N.-K... giao cho D...v...T... hẹn ngày sau sẽ trả tiền có người coi phòng ngủ làm chứng. Không ngờ sáng bữa sau D...v...T... mắc gặp việc gấp đáng quên từ giã chủ tiệm Chi-Tường, đến nay mà cũng không thấy trở lại.

Ấy là tại người có tánh hay quên, hễ nhắc lại thì họ nhớ chớ gì.

ĐÌNH NAM CHƠN
Nam Chơn Tương Tế Hội

29 Boulevard Paul-Bert 29
Saigon—Dakao

Bổn hội xin bố cáo cho quí ông quí bà hay rằng : Đến ngày rằm, 16, 17 và 18 tháng sáu Annam, nhằm 22, 23, 24 và 25 Juillet tới đây, là ngày Đào lệ Kỳ yên của Đình Nam Chơn, nên hội có thiết Đại lễ đặng qui tế Linh-Thần.

Bổn hội kính mời qui ông qui bà đến gót đầu trước bài vị Thần và cầu nguyện cho đất-tánh được thái bình sau chung vui cùng Bổn hội

CHƯƠNG TRÌNH CỦA CUỘC LỄ KỲ YÊN NẦY

Đêm 21 Juillet

XÂY CHÂU và tế lễ

Đêm 22 Juillet

Diễn tuồng

TIẾT ĐINH SANG CHINH TÂY

lớp viện môn tử tử Tiết ông Luông, Thân nữ dân Ngu-linh-Kỳ.

Đêm 24 Juillet

Hai xuất

Diễn tuồng

THÁNH NI HỘI TỤ

Lục Quốc Đại phong Hoàng Hậu Ngũ triều Thanh tọa xa.

TAM QUỐ

lớp Lưu-Huyền-Đức Phó Hội Châu du.

Đêm 25 Juillet

Diễn tuồng

SAN HẬU

(Thứ nhì và Thứ Ba)

Gánh hát VĨNH-XUÂN-BAN (Bầu Thắng) và cô Năm Nhỏ tỉnh Nguyện diễn theo điệu Hải Bộ Annam trong mỗi thứ tuồng.

Nam-Chơn Tương-Tế đồng kính

CÔNG VĂN

Vì lời nghị quan Tổng-thống Toàn-quyền Đông-Pháp ngày 8 Mai 1937;

Định lập lâm rừng cấm quản hạt sở rừng tọa lạc trong hạt Rachgiá chỗ sở rừng ấy tọa lạc, bề địa đồ phòng chứng và ranh định y theo trong bản sau nầy

Số hiệu	Tên sở rừng cấm	Chỗ sở rừng tọa lạc			Số đất	Hành sở rừng cấm	Chỗ cất nghĩa
		Hat	tổng	làng			
580	Vàng-khánh	Rachgiá	Thanh biên	Vàng-khánh đông	2 240 ha	*Bắc*: Rach Muon-Dao Đông: Kênh ranh hạt kêu là kênh Grauby. *Nam*: Một đường mương khai 3 thước bề ngang chạy từ kênh Grauby và tuy theo mương, đường ấy thành ra bởi ba đường ngay A°, B°, C°, phân cách sở rừng cấm đình lập đây với những đất có rừng mà đã cho khẩn. *Tây*: Một đường mương khai ba thước bề ngang chạy từ chỗ chữ A của ranh phía Nam, và tuy theo mối đường, ngay chạy dọc biển theo ranh hạt ranh phía Đông là giáp với rạch Muong-Dao. Các ranh ấy y theo bản đồ đính theo lời nghị nầy.	*Quyền hưởng dụng*. — Quyền dĩ trong sông rạch để làm ranh và công rạch chạy ngang rừng thì cũng được phép chài lưới, bắt cá và đi săn trong rừng cấm như lối cũ. Nhưng mà quan hành chánh trong địa hạt được phép lập thể lệ về quyền phép ấy. *Cấm chặt sự đi kiếm lấy mật ong và sự bắt rắn trong rừng cấm, trừ ra khi nào có phép riêng của quan Thanh-biên chủ tỉnh mới được phép ấy thì phải do ý kiến sở kiểm-lâm mà cho.* Ngoài sự đốn cây thường niên thì cấm nhặt sự đi kiếm và lấy trầm lọa.

SPORT

Thuốc vấn tại đây có mùi thơm của thuốc bên Tây

Ngon hơn thuốc của các ngài thường hút

5 *xu một gói 20 điếu*

Quí ngài ở Lục-tỉnh lên Saigon chơi có đi Thủ-Đức ăn Nem, xin mời vào

SUỐI

GÒ-XOÀI

nay đã chỉnh đốn lại thành một cái « Tiên-cảnh »

NỆM, CHẢ GIÒ, CHÁO GÀ v.v.

ĐÔNG PHÁP NGÂN-HÀNG

DƯỚI QUYỀN ĐẶC ÁN CỦA CHÁNH PHỦ LẬP RA NĂM 1875

Hội nặc danh vốn 120.000.000 quan

Vốn đóng : 120.000.000 quan — HỘI QUAN

Vốn tồn trữ tới ngày 31-12-32 : 125.000.000 quan — 96, Bd Haussmann PARIS (VIIe)

Chủ tịch Hội-đồng quản-trị : M. René THION DE LA CHAUME

Tổng Giám-đốc : M. PAUL BAUDOUIN

Văn phòng chính : INDOCHINE

CÁC CHI-NGÁNH VÀ ĐẠI-LÝ

TRUNG HOA	ĐÔNG-PHÁP	CÁC XỨ KHÁC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT BAYARD	PHTTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
PÉKIN	HANOI	NOUMÉA
SHANGHAI	HUÉ	PAPEETE
TIENTSIN	NAMDINH	
	PNOMPENH	PONDICHERY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
YUNNANFOU	VINH	

GIAO THIỆP KHẮP CÁC NƠI TRÊN THẾ GIỚI

Làm đủ các công-việc ngân-hàng và buôn bán hối chác

CHI-NGÁNH Ở SAIGON — QUAI DE BELGIQUE

R. C. N° 1

CHO MƯỢN TỦ-SẮT

Cỡ các tủ-sắt tính mỗi phân	Thời hạn và giá tiền mướn			
	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Nhỏ 18 × 26 × 50	2$00	3$ 0	5$00	10.00
Trung 18 × 52 × 50	4.00	7.00	10.00	20.00
Lớn 38 × 52 × 50	7.50	10.00	15.00	30.00

Jeudi 22 —7-37.—TIỂU-THUYẾT số 644

江湖俠隱

Giang hồ kiếm hiệp

火燒紅蓮寺

Hỏa thiêu Hồng-liên-tự

Nguyễn-Chánh-Sát: dịch thuật

HỒI THỨ SÁUMƯƠI BỐN

Luận giới - luật, Kim-la-Hán truyền đạo ; Trị hư-nhược Lục-thần-Đồng ; bái sư.

(Tiếp theo)

Những cáo - thị ấy vừa đáng ra rồi, thì giá một ngàn lượng bạc, ai nghe mà hằng truyền, ai thấy lại không ham ; biết bao nhiêu thầy thuốc lui tới thường thường, ra vào nườm nượp, nhưng hễ đàm luận một hồi thì đã bị Tiêu - Thanh cự tuyệt không thèm cho chẩn mạch ; vì mấy ông thầy ấy nói cái cách của mình sẽ trị ra thì cũng như mấy ông thầy đã rước về trị rồi là trước đó vậy, chớ cũng chẳng khác gì, ông nào cũng như ông nầy, cách trị cũng phương phát như nhau.

Không được mấy tháng mà những thầy thuốc xa gần cùng những giang hồ thuật-sĩ, đến trị thử cũng nhiều mà cũng không thấy hiệu quả chút nào ; đến lúc nầy vợ chồng Lục phụng Dương đã đành tuyệt vọng.

Một hôm ; bỗng nhiên lại có một người tìm đến, người ấy ước năm mươi ngoái tuổi thấy cái hình - trạng ông-ta thì biết đó là một người khách đi đường, mà gói đồ hành lý thì chẳng có chi cho lớn lắm. Tướng-mạo tuy đoan chánh, song cũng chẳng có chi cho đáng gọi là người xuất sắc ; nói cái giọng thì là người ở Trường-sa.

Vừa bước vào cửa thì đã nói với người nhà họ Lục, rằng mình đến để trị bịnh cho Tiểu-Thanh, muốn ra mắt Lục-phụng-Dương.

Gia nhân của họ Lục, thấy ông già ấy tay chơn thô-kịch, không phải mặt y sanh, thì đã có ý khinh thường, coi chẳng ra gì ; nhưng chủ mình đã có dặng cáo-thị mà chiếu cấu, thì không lẽ mà không đi báo bẩm cho chủ mình hay.

Còn Lục - phụng - Dương tuy không học thức mặc dầu, song lúc ông-ta bị thương, đã hôn mê thần-trí, vậy mà còn biết coi người, biết được Thường - đức - Khánh là đấng dị-nhân ; thế thì ông - ta cũng là người có nhãn lực, nên khi nghe gia nhân vào báo, ông liền vội vã bước ra, xem thấy người ấy quả nhiên không phải tướng người thầy thuốc mà cũng chẳng phải khách giang hồ ; nhưng mặt mày có vẻ tử thiện, xem ra tương tự như một người đi buôn bán vật hàng ngày.

Vả lại họ Lục từ ngày đã dặng cáo thị ra rồi thì từ ấy đến sau, chẳng có ngày nào là không thấy những thầy thuốc mà thay mặt cho Diêm-vương, làm Câu-hồn sứ-giả tới nhà.

Lục - phụng - Dương ban đầu còn chiếu đãi tử tế, tưởng hễ mình bảy trọng thường, thì ắt có người hay đến sau thấy những thầy thuốc tới nhà, ông nào cũng như ông nầy, không ai giỏi hơn ai, nên ông-ta lần lần cũng phải ngã lòng, chẳng còn để ý ân cần như trước nữa.

Huống chi bình nhựt mấy ông thầy thuốc xem thấy cáo thị mà đến thì phần nhiều, nếu không cỡi ngựa thì cũng ngồi kiệu, có ý làm cho thân giá ra cao, làm cho họ Lục chịu tốn những sở phí về tiền kiệu và ngựa xưa rày cũng bộn ; chớ chưa thấy có người nào mà mình đi bộ mang gói tới cửa như vậy bao giờ ; bởi vậy cho nên những bọn gia - nhân coi không ra gì hết.

Khi Lục - phụng - Dương bước ra vừa thấy người khách ấy thì vòng tay mà nói rằng : « Tôi nghe trẻ vô thưa, rằng Ngô-huynh muốn đến trị bịnh cho con tôi, thiệt tôi rất cảm thạnh tình, vậy xin mời ân-huynh bước ngay vào trong rồi sẽ từ giáo »

(Còn nữa)

PHONG - ĐAO và LỊCH - SỬ

(Tiếp theo)

Cuối đời nhà Hồ, quân Tàu (nhà Minh) sang chiếm cứ nước Nam ta, khi ấy, có ông Lê-Lợi khởi binh ở Lam-sơn, cự chiến với quân Tàu, đắp thành Lục-hoa, bây giờ còn di tích ở huyện Nam đàn và Thanh-chương tỉnh nghệ, hồi đó nhơn dân bị quân Tàu tàn hại, rủ nhau về theo vua Lê rất nhiều, nên thời nhơn có câu ca rằng:

« Đường về xứ nghệ rành rành.
« Non xanh nước Biếc như tranh họa đồ.
« Ai vô xứ nghệ thì vô.

Nghe câu ca nầy thì biết rằng: vua Lê khi ấy được lòng người qui phục, ai ai cũng nô nức vui theo, cho nên Lê-lợi dựng lên được cơ nghiệp nhà Lê vậy.

Nước ta từ đời Lê đã có những kẻ buôn người, mà dân mình thì nghèo khổ, nhiều khi phải bán con, đời Lê-hồng-Đức đã đặt ra cái luật cấm bán con, nhưng cũng không trừ tuyệt cái lệ ấy được.

« Vì bảng Bác-mẹ chẳng sinh.
« Đem con bán phố Vạn-ninh cho rồi.

Phố Vạn-ninh thuộc tỉnh Quảng-yên, bây giờ là Đạo Hải-ninh, xem câu ca nầy thì biết rằng: dân-tình xưa nay vẫn khổ vì bọn buôn người lừa dỗ bán con vậy.

« Gánh vàng đi đổ sông Ngô.
« Đêm năm tơ tưởng đi mò sông Thương.

Câu phong-đao nầy rất lả rộng nghĩa: hoặc có người nói rằng: vì vua Lê-chiêu-Thống đem vàng sang cầu viện nhà Thanh là mất vàng thôi. Nên quốc dân lấy làm tiếc mà làm ra câu ca ấy; lại có người bảo rằng: nước ta khi trước gồm có chín quận, từ khi Ngô-tôn-Quyền chia ra Giao-châu, Quảng-châu, thì nước ta mất đi ba quận, là Nam-hải Thương-ngô, Quế-lâm, bây giờ thuộc về Quảng-đông Quảng-tây trước Tàu, vả lại về đời Hồ-quý-Ly, Mạc-đăng-Dung lại đem hiến mất mấy châu mấy động ở phía trên Lạng-sơn và ngoài Quảng-yên cho nhà Minh, bởi thế nước ta mất đất rất nhiều, cũng là gánh vàng đi đổ sông Ngô vậy.

Lại có một nghĩa nữa, là người nước ta chỉ ham về đường hư văn, bao nhiêu quyền lợi khai mỏ vàng, mỏ bạc, và kỹ nghệ công-thương, đều về tay người Tàu cả, người mình chỉ mơ màng những chuyện hảo-huyền, xuất của ra mà mua đồ ngoại-hóa, thì uổng đáng tiếc thay!

Nói về nghĩa thứ hai, thì nước ta tuy về phía Bắc giáp Tàu hụt mất đất đi nhiều, nhưng phía Đông-nam thì lại mở rộng mãi ra, chưa kể chi lịch-triều ta khai thác mãi vào trong Nam; hãy nói ngay xứ Bắc-kỳ về phía Đông-nam, ti với trước cũng thêm rộng ra nhiều, ta thường nghe có câu ca rằng:

« Lênh đênh qua cửa Thần-phù,
« Khéo tu thì nổi, Vụng tu thì chìm.

Cửa Thần-phù ở đâu? trong sách Địa-Dư của cụ Nguyễn-trãi nói rằng: cửa biển ấy thuộc trang chinh-đại, huyện Nga-sơn, ở tỉnh Thanh-hóa, chính là cái đường biển từ Bắc vào Trung-kỳ khi xưa, truyền rằng: cửa biển ấy có thứ cá hình người, có đuôi không vậy, bởi Lưu-tinh hóa ra thứ cá ấy, nên ghe thuyền đi lại rất là nguy hiểm, đời Hùng-vương nam chinh, đã bị cơn phong ba ở đó, nhờ có Đạo-sĩ là La-Viện vượt thuyền đi trước, mới qua được cửa biển ấy, sau La-Viện qất, vua phong làm áp-lảnh chân-nhơn, nay cửa biển ấy có câu thơ rằng: « thử khử hải-môn tam thập cửu, kế trình hà nhựt đáo Ô-châu » nghĩa là: qua đó cửa muốn ba chín cửa, tính ngày bao thuở tới Châu ô, đem câu thơ nầy mà sánh với câu phong-đao kia, thì đều là nói cửa biển ấy rất là hiểm-ác, thế mà đến cuối đời Lê đã bồi lấp đi hết cả rồi, nay tức là huyện Kim-sơn đó, cùng với huyện Tiền-hải ở Nam-định trước là cửa Lân, cũng mới bồi đắp độ hơn một trăm năm nay, thế có phải xứ Bắc-kỳ về phía Đông-nam, càng ngày bồi rộng mãi ra không? ấy cũng là cái lẽ biển-giâu biến đổi xưa nay vậy.

Đời nhà Lê phải một hồi Mạc-đăng-Dung tiếm ngôi, nào là giết vua Chiêu-tôn, bỏ vua Cung-tôn, rồi lại xây đắp kinh thành ở làng Cổ-trai, huyện Nghi-Dương (Kiến-an) tuy họ Mạc bây giờ muốn xoay hướng đổi nền thế nào mặc lòng, nhưng nhơn tâm còn mến nhà Lê, không mấy người chịu theo họ Mạc, họ bảo nhau rằng:

« Ai ơi! giữ chí cho bền,
« Dầu ai xoay hướng đổi nền mặc ai.

SONG-BÌNH, TRÍCH-LỤC

(Còn nữa)

HỒN THƠ

Thơ của « Nữ-Lưu Văn-Đàn » Ca-mau

CHIỀU HÈ DẠO VƯỜN

Chiều hè thong thả dạo vườn ta,
Ngắm cảnh vàng - bỗ thú giữ a. ..
Sen tựa bờ ao khéo nhụy thắm,
Quit sà ngang liếp hứng sương-sa!
Mảng say lang - quyền mùi thanh-khí,
Trựt tình tây-đài lỗ bóng-nga
Cảnh khéo lưu tình, tình luyến cảnh
Cảnh tình lưu luyến trông thùng be.

∴

Thùng ba tám sự vẫn chưa an
Triều triệu bên lòng chất ngổn ngang!
Cây rầm chờ ngày vườn kết-quả?
Mưa hoài chẳng thấy nước đầy chan?
Quyên lo trời bạn quyên kêu hạ!
Nguyệt tức mây che nguyệt mừa vàng!
Ta há ngồi xem bờ cỏi mội??
Đề loài cua, rắng mãi xoi hang?

Minh - Chương

GỞI CHO BẠN TÂN-TIẾN

Cuộc đời chán lắm bớ anh ơi!
Cay đắng ta nay đã trải rồi.
Trông xuống nơ sông bưng mặt khóc...
Nhìn ra thân thế mỉm môi cười.
Dọc ngan trời đất toan rằng đứng.
Dầu dãi phong sương chán phải ngồi.
Cùng muốn phen nầy xoay đất lại.
Kéo mang tai mắt kiếp làm trai.

∴

VỊNH NGƯỜI TÁC NƯỚC

Mong cho tới qua với tươi cây.
Công sức làm cho đất nước nầy.
Cái nghĩa hiệp quần bền một dạ.
Mà dây liên lạc vững đôi tay.
Tuyết sương vẫn được làn râu tóc.
Nắng gió đã quen với mặt mày.
Cúi ngửa thấp cao không thẹn bóng.
Có công trời há phụ người ngay

∴

NGHỈ SỰ ĐỜI

Đêm xuân chợt tỉnh giấc hoàng-lương
Tâm sự vì đâu nhưng vẫn vương
Nhân nghĩa mấy ai ghi đề dạ
Tài tình bao kẻ bước sai đường
Lê dân khôn cậy phương tham nhũng
Hoa khách đà tranh việc cỗ thương
Câu chuyện nước non ngao ngán nỗi
Hỏi người tri kỷ bạn văn-chương.

THANH-TÂM

ở Cần-sơn

Tni của Văn-Đàn Cùlaomây

CẢNH CHIỀU HÔM NƠI BỜ BỂ

(Rạchgiá (Cảm lác)

Trời nước mênh mang lẫn một màu!
Gió đưa mặt bể, sóng lao xao
Buồm phê trăng xóa ngoài khơi... thẳm!
Hòn dạn xanh rì, cái thấp.. cao.
Kia khách ngoạn du, tâm khoái lạc,
Riêng ta phiêu dạt ruột gan xâu
Phải chăng, cảnh cùng chiu ta nhỉ?
Cảnh cùng chiu ta, ta phụ sao?

∴

BƯỚC ĐƯỜNG VÔ ĐỊNH

(Tự thán)

Biết đâu là bến biết đâu bờ
Chiếc nhạn lưng trời luôn vẫn vơ.
Cất tiếng kêu gào thân lạc bạn
Mong ai thấu đến tấm tình hơ
∴
Tơ tóc, trách ai khéo vẽ vời
Khiến cho Ngưu, Chức rẻ đôi nơi.
Sóng Ngân mong thuở cầu xây nhịp
Trần trọc canh thâu, ruột rối bời.

∴

Rối bời trăm mối.. đứng khôn yên
Nợ nước chưa xong dạ luôn phiền
Lo nỗi thẹn cùng trang hiếu tử.
Ngổn ngang sầu thảm, thảm niên niên

∴

Niên kỷ xem ra chất ngất đầu
Mà thêm tới mải chất ưu sầu
Sầu, ơn xã-hội chưa đền trả
Ôi! vẫn linh đinh... bến ở đâu!!!

Hữu-Nghĩa
Đại-ân - Sốctrăng

CHUYÊN TRỊ BỊNH THẦN TÀI

Docteur NGUYỄN-VĂN-TIẾN,
nắp bằng khoa vệ-sanh
và vi-trùng,
số nhà 63, đường Chasseloup-Laubat, SAIGON

Chuyên trị cả chứng bịnh mà nhờ là bịnh ngoài da mụng, sẩy, ung-thư, vít tích v. v. và bịnh về máu me đương mai, thiếu máu, v. v.; bịnh đường tiểu tiện, bọng đái, lậu kinh niên, yếu cửa, v. v.; bịnh của phụ-nữ (bạch đới, đường kinh không đều và đau đớn, đau tử cung, v. v.).

Ông đã nhiều năm kinh-nghiệm sản sóc bịnh-nhơn và các chứng bịnh trên đây.

Mỗi ngày ông đều khám bịnh cho toa. Chúa-nhựt và ngày lễ thì buổi sớm mai.

Ông cũng có đóng điều để trị bịnh nữa.

HỌA-VẦN

Theo Văn-Đàn đăng trong Lục-tỉnh ngày 15 juillet 1937
Kỳ-giờ Thi-sĩ Ng-o-Hang (V. X. Bacliêu)
Hòa-nguyên-Vận:

KỲ NHỨT

(Tiệc cơm chay)

Thừa duyên may được hiệp chung bàn
Dưa muối dám nào đãi khách sang
Tâm - tịnh tưởng an cùng cửa-Phật
Thi-thăn còn kéo lại nhân gian
Phải chăng họa-vận hầu đối-lác
Đáng lẻ trau-mình bậc ngũ quan
Tâm hực Văn-đàn nguyền khắc cốt
Thương nhau, khó cùng đề và đàn.

∴

HỰU

Thiêng-trang cảm bạn mấy lần sang
Chẳng phụ đơn-cố kẻ áo vàng
Đường hoạn đó tròn xong Địa-vị
Cửa Bồ đáy nguyện giữ thiên-can.
Mới vừa quen mặt chưa giao nghĩa,
Mà đã quan tâm muốn hiệp đoàn.
Mấy vận hữu-tình khêu dạ thắm,
Khiến người thoản - định định không an.

∴

KỶ-GIỜ VĂN-ĐÀN BẠCLIÊU

Nghe tiếng Văn - Đàn ở Bacliêu.
Nổi danh tài-tử bấy - lâu nhiêu.
Thi-thăn trôi tháng say mê-mết
Rượu-thánh quanh năm hột dập-diêu.
Tao - nhã phù - trăm ngan họ Lý,
Thanh-nhàn an-lạc tạc đời Nghiêu.
Siêu - quần bạt-tụy đã nên mặt,
Há dễ xưa nay một Túy-Kiều.
Ng.-kim-Muôn
Long-đán-Tự Gladinh

∴

HỌA-BÀI

« BIỆN LÀNG TỰ THÂN »

Chẳng thấy ai vì đến bắt tay
Biện làng, cái chức tựa bầu xoay
Đôi phen ông lớn toan xua-đuổi
Lắm lúc cậu thôn chẳng đoái hoài
Tờ trát đầy bàn ngồi thở vắn
Lương chính sạch túi dựa than dài
Tháng ngày đem tới nhiều tâm sự
Gắng chí tay làm mới có nhai.

BIỆN-PHƯƠNG
Thiên-Mỹ

CHƯỜNG CỬA

Treo cửa Từ-Bi khắp vũ hoàn,
Trải nào nắng hạ với mưa Xuân,
Vỏ thâm bao cả duyên trần-tục,
Ruột trống gồm chung kiếp bụi hồng,
Lảnh lợt vang ngân thêm giác ngộ,
Lầy lừng cất giọng bớt lao lung,
Chỉ màng sương gió, công dày dạn,
Nhưng ở trần gian mải lạnh lùng....

∴

Lao đao chưa vẹn tấm thân tàn,
Tâm sự bên mình chất ngổn ngang,
Thôi có hồn em xin chứng chiếu.
Gượng cười nung nấu chí hiên ngang.

∴

Cho em thấy rõ chi anh còn,
Phấn khởi không thần tủi nước non,
Như mấy lời em trăn trối lại,
Tỏ rằng anh vẹn tấm lòng son..

∴

GỞI EM (NGUYỄN-VĂN-CHI)

của W

Em! Ng-văn - Chi ở chốn nào?
Anh tìm chẳng đặng, biết làm sao
Bóng chim tăm cá trông bằng-bặt
Kiếm khắp phang trời chẳng thấy đâu!
. . . . . .
Bây chừ! Em thất-lạc v đâu?..
— Hay đả đeo theo « b mới » giầu
. . . . . .
Đành bỏ mồ cha ngọn c sầu
. . . . . .
Nhưng anh khôn trách e khờ khảo
Chỉ trách! ai kia? . . . .
. . . . . .
Nhờ em sẻ bảo lại « cùn mẹ
Anh có lời thăm, mạn khoẻ nhe
. . . . . .
Cứ mãi vui, sang.. rẻ.. « ngựa ngựa »
Mặc mồ chồng củ cỏ b lang
. . . . . .

W

HỒN EM

Gió đâu hiu hắt động lay màng,
Có phải hồn em về đó chăng,?
Về để khuyên anh đừng chán nản,
Nhưng lòng anh mãi cứ băng khoăn,
Không em anh sống có vui nào,
Sống có gì đâu để ước ao,
Thôi số đào-hoa em đả dứt,
Anh còn bận nỗi phận lao đao.

∴

Lao đao chưa vẹn tấm thân tàn,
Tâm sự bên mình chất ngổn ngang,
Thôi có hồn em xin chứng chiếu.
Gượng cười nung nấu chí hiên ngang.

∴

Cho em thấy rõ chi anh còn,
Phấn khởi không thần tủi nước non,
Như mấy lời em trăn trối lại,
Tỏ rằng anh vẹn tấm lòng son..

∴

GỞI EM (NGUYỄN-VĂN-CHI)

của W

Em! Ng-văn - Chi ở chốn nào?
Anh tìm chẳng đặng, biết làm sao
Bóng chim tăm cá trông bằng-bặt
Kiếm khắp phang trời chẳng thấy đâu!
. . . . . .
Bây chừ! Em thất-lạc v đâu?..
— Hay đả đeo theo « b mới » giầu
. . . . . .
Đành bỏ mồ cha ngọn c sầu
. . . . . .
Nhưng anh khôn trách e khờ khảo
Chỉ trách! ai kia? . . . .
. . . . . .
Nhờ em sẻ bảo lại « cùn mẹ
Anh có lời thăm, mạn khoẻ nhe
. . . . . .
Cứ mãi vui, sang.. rẻ.. « ngựa ngựa »
Mặc mồ chồng củ cỏ b lang
. . . . . .

W

HỎI MUA CHỖ NÀO CŨNG CÓ

RƯỢU "DUBONNET"

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

Compagnie Optorg — ROBIN

Cho mướn máy đánh chữ, đủ thứ hiệu máy

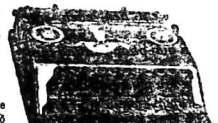

CHUYÊN-MÔN.

Sửa máy đánh chữ, porte plume réservoir, đồng - hồ, và compteur kilométrique.

Làm biểu hiệu các hội, insignes,

Bán quạt bài, Hội-tế các làng

Đại-Lý :

Bán máy đánh chữ hiệu HERMES BABY, chữ tây giá 85$00, chữ tây và quốc-ngữ 95$00. — Bán máy chữa bịnh ho lao phổi, chữa lấy một mình, rất dễ tiện. — Bán xe máy nhiều hiệu tối tân. — Bán sỉ và bán lẻ. — Khắc con dấu, mộc-bài, cẩm-thạch. — Khắc biển bằng đồ sơn-cổ, vô đồng, vô đá

HỒ-NHỰ-LIÊN.

91 et 110, Rue d'Espagne, Saigon

Téléphone : 21.876

HỒ LAO

Cho nên thấy họ thường nói không lo điều trị, nên để lâu sẽ thành ra ho lao.

Phải trị tiệt tức khi mới ho sơ bằng thuốc PULMOGENINE, ba, bốn lần mỗi ngày. Một muỗng canh với một nhứt nước trà sẽ dùng hiệu nghiệm. Đã trừ dứt hẳn ho và hồi phổi.

PULMOGENINE là một thứ thuốc trị [illegible] thần hiệu.

Hết người bịnh nào đã dùng thuốc PULMOGENINE rồi thì sẽ rất ưa thích, [illegible] tìm cần nó.

PULMOGENINE về lớn giá 1$50

Có bán khắp nơi thuốc tây phố trọ Pharmacie Centrale

J. MIRE 1881 : 201, Rue Catinat Saigon

HÃNG BẢO-KÊ

HIỆU

La Providence et L'Industrielle du Nord

ÔNG BOY-LANDRY

Làm Đại-Lý 17, Place du Théâtre, 17 -:- SAIGON

Hãng Bảo-kê nầy chuyên lo bảo kê cho những xe-hơi, nhà cửa, phố và hàng hóa cho anh em. Những người ở Saigon, Cholon hoặc ở trong Lục-tỉnh mà chịu bảo kê với hãng nầy, nếu gặp lúc rủi ro hư hại việc gì, thì hãng sẽ bồi thường một cách rất mau lẹ vô cùng. Xin anh em ưu-ý . . . . . .

Muốn làm đèn Néon

(thứ dùng nơi rạp hát Bóng và những hiệu buôn lớn)

xin quảng-cáo

ban hiên

ở trong phòng

nên các đèn sẽ

đa sơn hàng

STANDARD NÉON LIGHT

85 bis rue Lagrandière

Téléphone. 20425 -:- SAIGON

Đăng toàn đồ Huê-kỳ Có bảo kiết

Đã làm cho Poinsard et Veyret, Albert Portail, Pharmacie de Dakao

"Thiên hạ đồn

Hiện đang bởi Bảo-mới hiệu tốt nhu dân tiệm : Ba-Quan là chỗ mài hột Xoàn mới khéo nhứt.

Mua hột Xoàn mới Ba-Quan được sự tin cậy, không khi nào chất nước đổi màu, có thể đang như Xoàn Tây.

Hột xoàn, mới [Ba-Quan] chỉ bán tại tiệm Ba-Quan (58) Rue Vannier, Saigon, Chợ-cũ. Nhà Téléphone 21.476.

Chúng tôi ở trong số mấy người đã - đào kinh-tế khủng-hoảng

Thật vậy, biết bao nhiêu người nghèo tân đến mấy người thất-nghiệp, đến có thể theo học với mấy lớn dạy bằng giá thấp-tín của chúng tôi, bởi vì chúng tôi ăn công dạy rất nhẹ và vì chúng tôi rộng-rãi về sự trả học-phí. Các ngài khỏi phiền-phức lại lui lần mướng bởi vì chúng tôi gởi đến tận nhà các ngài, theo nhà thầy. Học với phương-pháp nào chúng tôi, các ngài sẽ thấy tiến-tới nhiều hơn học với thầy, tại chỗ. Thiệt là lạ quá ! Phải phương mà có thật như vậy, vì hằng ngàn học-sinh đã nói được tiếng Pháp qua cách đó đây, [illegible] ngại hãy làm như họ, về ngay bên [illegible] đến đến

Pierre Roussel

8 Chi-hòa, près de Saigon

[illegible] hỏi thăm mà cho biết sức học [illegible] Tin đính theo lối [illegible] trả lời

Chúng tôi đăng-thời 18 [illegible]

Tôi tập đọc chữ Pháp, nếu lấy [illegible] 2$00, nước 0p.10 ; Tôi học tiếng Pháp số 1, 1p.10, nước 0p.30 ; số 2, 1p.50, nước 0p.35 ; mua chung 2 quyển [illegible] cước 2p.35.

Tôi tập nói tiếng Pháp Quyển số 1 và số 2, 0p.45, nước 0p.60

Có trả bán ở Saigon, Chợ-mới Ngã-ba-thành-Long, 7, 161 Rue, 191 à Cholon, Lao-Khoan ; 146, rue des Napes.

PHÒNG COI MẠCH

NGUYỄN-VĂN-KHẢI

Lương-y bản quốc trị ít

Médecin libre

GIỜ COI MẠCH :

Sớm mai... 7 h. à 10 h

Chiều ... de 18 h à 19 h

[illegible] Route provinciale 15 [illegible] GIA-ĐỊNH

DẠY BẰNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-biện có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây bằng (étoffes) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Bản-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-biện xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thư liền cho Bổn-biện mà kêu riêng Bổn-biện sẽ hết lòng cho quí ngài liền.

Nếu chậm trễ Bổn-biện hàn hết thời phải đợi có năm hay tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,

NGUYỄN-VĂN-CỦA

57, rue Lucien Mossard SAIGON

CHOCOLAT NESTLÉ

Chẳng những là đồ để tráng miệng quí, mà nó cũng là một món ăn bổ khỏe

CHOCOLAT NESTLÉ

HÃY DÙNG THỬ

SAVON

Hàng « Kim-Thành »

Mua bán vàng và bạc

số 23, đường Schroeder

SAIGON

Mua bạc đồng, cũ

giá nhứt cao

PHARMACIE PRINCIPALE

SOURIRE

M. HEUMANN

SUCCESSEUR

SAIGON

TỰ-NAM

1865

BA ĐỜI

DÙNG

THỨ THUỐC

HIỆU NÀY

TIỂU-THUYẾT — Số 7 — của MAI-SƠN

KIM-LOAN

Tiểu ca - hí (opérette)

Ba hồi, tám cảnh

Cảnh thứ hai

Trên đồi Thảo-Lai

(Tiếp theo)

Tôi xin se theo luật Người phân giải

Lời Người dạy bảo thương cả nhân loài

Tôi xin vững tin đạo người cho đến cùng

Dầu thân tan nát, thác tôi cũng ung.

Mọi người hát lại bài ấy rồi tản lạc mỗi người một nơi

Cảnh thứ ba

Triều đình

Vua Lê - Thụn - Tôn ngự trên một ngôi cao, trước ngôi Hoàng - Đế có một ngôi thấp hơn là ngôi Chúa Trịnh. Bá quan : Trịnh-Toàn, Nguyễn - Khải, Nguyễn - Danh - Thế, Lê-Hữu-Đức, Phạm-Tất-Toàn châu hai bên.

Lê-Thần-Tôn. — Thừa mệnh trời, trẫm được trị vì Nam-Việt, nhưng cũng nhờ tài lực Trịnh-Khanh, nên giang-san cũng được thịnh cường (nói với Trịnh-Trang) Vì Khanh có công trợ bọ Trịnh-Xuân, trẫm phong cho Khanh chức Thái Ủy Thanh-quốc-công gia tiết chế thủy bộ chư quân.

Trịnh-Trang. — (Đứng giậy) Kẻ hạ thần muốn tạ Thiên-Tử, xin hết lòng phò Bệ-hạ giữ ngôi báu nhà Lê vững bền mãi mãi.

Trần-ngọc-Hậu. — (Vào) Thần Trần-ngọc-Hậu kính chúc Thánh-Hoàng vạn vạn tuế.

Lê-Thần-Tôn. — Đô đốc an tọa.

Trần-ngọc-Hậu. — (ngồi)

Lê-thần-Tôn — Đô-đốc dương cùng công tử Trịnh-Kiều đầu chiến với Mạc-Kinh Khoa, vì cớ gì Đô Đốc lại hồi kinh một mình.

Trần ngọc-Hậu. — Tâu Bệ-hạ, cách ba hôm nay, Công-tử đem binh vây làng Thế-Khối kẻ hạ thần dẫn binh đi sau ủng tiếp. Khi kẻ hạ-thần đến huyện Gia-Lâm, được tin rằng Mạc-Kính-Khoan đã bắt được công-tử, giết đi, rồi chạy về Cao-Bằng Hạ thần đem quân đuổi theo, nhưng vì dân miền Bắc một lòng với họ Mạc, quân nha bị chúng giết hại gần hai phần ba, nên kẻ hạ thần phải bỏ kinh đề cầu cứu cùng Bệ-hạ

Trịnh-Trang. — (Nổi giận cha chà! Thằng Khoan nó dám hại con ta. . . Ta dây lại để nó ngồi yên sao ? . . Tâu Bệ-hạ, Hạ thần xin đem quân tuyệt diệt hết giòng Mạc cho dứt mối hại về sau. (Không đợi vua truyền, Trịnh-Trang gọi to, Chư tướng !

Các tướng. — Dạ

Bồng Nội-thị vào quỳ trước bệ.

Nội-thị. — Muôn tâu Bệ-hạ, có một người xưng tên là Hồ-Tắc xin vào yết kiến bệ rồng.

Lê-thần-Tôn. — Dẫn nó vào

Hồ-Tắc. — Kẻ hạ thần tên Hồ-Tắc cúi đầu kính chúc Thánh hoàng vạn vạn tuế.

Lê-thần-Tôn. — Mi là ai ? Mi đến đây có việc gì ?

Hồ-Tắc. — Tâu Bệ-hạ, kẻ hạ thần quê quán ở Bình-Định, nhưng bởi thường nghe người ca rao đức nhân lành của Thánh-thượng, nên đem lòng kính mến nhà Lê. Nay nghe được tin chúa sai dùng các giáo-sĩ làm người thân mật, sai Nguyễn hữu-Dật đem binh mã giữ các nơi hiểm yếu, đợi ngày chính phạt Trịnh-đại-vương (1)

Trịnh-Trang. — A chà ! Nhà Nguyễn lại muốn quấy rối ta. . . há dễ ta để nó tung hoành đây loạn . . . ê . . . Chư Tướng.

Các Tướng. — Dạ

(1) Việt Nam sử-lược (Trần-trọng-kim) p. 54. 55.

(Còn nữa)

GIÁ : LÚA, GẠO, BẮP

SAIGON, ngày 21 juillet 1937

GẠO

Chưa kể tiền thuế, bao lấy luôn
Mỗi tạ 60 ki-lô 700

Gạo số 1 25 % tấm	4.90 tới 4.95
Gạo số 2 40 % tấm	4.70 tới 4.75
Gạo số 3 50 tới 55 % tấm	4.50 tới 4.55
Gạo lứt 4 % lua	3.85 tới 3.90
Tấm số 1 và số 2	4.00 tới 4.12
Tấm số 3	3.60 tới 3.65
Cám trắng	2.85 tới 2.70
Cám lứt	1.15 tới 1.20

LÚA

Chở đến nhà máy Cholon
Mỗi tạ 68 ki-lô

Lúa xay gạo thượng hạng	3.55 tới 3.60
Lúa xay gạo số 1	3.25 tới 3.30
Lúa số 2 40 % Nhựt-bổn	3.15 tới 3.20
Lúa số 2, 0 tới 35 % Java	2.95 tới 3.00
Lúa xấu	2.80 tới 2.85

BẮP

Bán tại Cholon mỗi 100 kilos
Đỏ: 7$50
Trắng: 7$00

HEO mỗi trăm kilos 101 ... 25$00
GÒN lọc bỏ rồi, 100 kilos là 28 7.

TIN TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Le *Canadien Dorse* le 27 juillet (N.P.)
Le *Cap St.-Jacques* le 30 juillet (C.R.)
L'*Aramis* le 1 aout (M.M.)

Ở Bắc và Trung-Bắc về

Le *Canade Chappe* le 30 juillet (M.M.)
Le *Dalny* le 26 juillet (C.R.)
Le *Bernardin de St Pierre* le 2 aout (M.M.)

Ở Trung-hoa và Nhựt bổn về

Le *Min* le 26 juillet (M.M.)
L'*André Lebon* le 29 juillet (M.M.)

Ở Singapore lại

Le *G. G. Merlin* le 29 juillet (S.A.M.I.)

TIN TÀU ĐI

Qua Pháp

Le *Min* 28 juillet (M.M.)
Le *Dalny* 29 juillet (C.R.)
L'*André Lebon* le 1er aout à 8 h. (M.M.)
Le *Bernardin de St Pierre* le 4 aout (M.M.)

Ra Trung và Bắc-kỳ

Le *Canade Chappe* le 3 aout (M.M.)
Le *Commandant Dorise* le 29 juillet (M.M.)
Le *Cap St. Jacques* le 1er août (C.R.)

Qua Tàu và Nhựt-bổn

L'*Aramis* le 3 aout (M.M.)

Qua Singapore (via Poulo-Condore)

Le *G. G. Pasquier* le 26 juillet après-midi (S.A.M.I.)

Ở ăn = 10.000 đồng

Khi nào có việc cần kíp xin hãy nhờ vị pháp-luật-cố-vấn chuyên môn Phan-v-Thiết chỉ về dum, ở ở: thưa kiện, vợ chồng, cho coi, gia tài, hương hoả, oán nên, mỗi lần chỉ tốn 3$, nếu có làm đơn từ thì từ 10$ sắp lên.

Ở xa xin viết thư nói rành sở gởi mandat cho :
Monsieur Phan-văn-Thiết
Chủ nhiệm báo « Thế-Giới »
N° 45 Rue Colonel Garros Saigon.

KÉP HÁT VÀ DIỄN TUỒNG

cần có nơi nhiều và giọng hát lớn khi trăm khi bổng.

Nghề thuật nầy thường phải một nhọc nên sẽ có sự thiệt hại cho mình.

Một anh kép hát thanh tao, sau khi đau ban lấy làm ngạc nhiên thấy nghẹt mũi, đau cuống họng vì tại lá gan của và đau vậy.

Nhưng nhờ uống thuốc ERVIL và anh kép ấy được dự hát, tiếng trầm bổng như trước vì lá gan anh được lành mạnh.

Thuốc ERVIL (thuốc và nước) có bán tại Saigon nơi nhà thuốc trung-ương, số 195-201 đường Catinat và tại các nhà thuốc khác

Institution CHAN-THANH

54-12, Rue Marchaise / 1-15 entrée 54, Marchaise SAIGON

Dạy đủ các lớp Tiểu-học và Cao-đẳng Tiểu-học
(Từ Cours Enfantin đến 4ème Année)

Từ lâu tới nay, năm nào bổn trường cũng chiếm giải quán quân về thi-số học trò đậu, báo chí trong nước đã nhiều phen khen ngợi và mừng trang. Năm 1936 được đặc sắc nhiều ; mà năm 1937 lại càng hơn nữa trong 74 trò thi đậu được 53 trò.

1 Vang-thị-Chà (Giadịnh) — 2 Lâm-thị-Huyền (Bạcliêu)
3 Đặng-kim-Lại (Giadịnh) — 4 Lê-thị-Tại (Saigon)
5 So-k m-Suy (Battambang) — 6 Nguyễn-ngọc-Anh (Thudaumot)
7 Thai-Bạch (Cholon) — 8 Lâm-văn-Bửu (Baria)
9 Nguyễn-Van-Châu (Saigon) — 10 Trần-đoàn-Cấp (Cholon)
11 Hoàng-văn-Dinh (Quảngnam) — 12 Bùi-văn-Đai (Cholon)
13 Lâm-văn-Đại (Saigon) — 14 Phan-văn-Diệu (Sadec)
15 Trịnh-văn-Điền (Giadịnh) — 16 Lê-hào-Gia (Bạcliêu)
17 Đặng-trung-Hai (Cholon) — 18 Nguyễn-văn-Hai (Saigon)
19 Kimkivon (Châudốc) — 20 Trần-cao-Kiều (Vườnbông)
21 Đoàn-văn-Khanh (Giadịnh) — 22 Văn-văn-Lực (Phnompenh)
23 Trần-công-Lược (Gocong) — 24 Trương-Long (Saigon)
25 Lý-Huỳnh (Soctrang) — 26 Bùi-Luận (Phanthiết)
27 Lê-công-Trương (Saigon) — 28 Lê-minh-Nhựt (Saigon)
29 Lê-văn-Ngộ (Giadịnh) — 30 Phạm-đăng-Vinh (Bạcliêu)
31 Trương-Phát (Trà-vinh) — 32 Nguyễn-văn-Phát (Saigon)
33 Dương-quang-Bài (Saigon) — 34 Trần-văn-Trước (Cholon)
35 Nguyễn-thị-Loan (Longxuyên) — 36 Bùi-quang-Tân (Bạcliêu)
37 Phan-thanh-Vân (Saigon) — 38 Phùng-hoàng-Văn (Saigon)
39 Phạm-văn-Xuân (Pursat) — 40 Nguyễn-Sát (Nhatrang)
41 Nguyễn-thế-Hướt (Vinhlong) — 42 Phạm-Khôi (Saigon)
42 Nguyễn-văn-Premier (Biênhòa) — 44 Nguyễn-văn-Thắng (Cholon)
45 Bùi-ngọc-Cang (Bạcliêu) — 46 Huỳnh-văn-Hiền (Giadịnh)
47 Trần-văn-Kỷ (Cholon) — 48 Nguyễn-hòa-Trấn (Bạcliêu)
49 Lê-văn-Thảo (Saigon) — 50 Nguyễn-văn-Thừa (Nhatrang)
51 Phan-ngọc-Thiện (Giadịnh) — 52 Lâm-ph.-Thành (Bạcliêu)
53 Nguyễn-ba-An (Kratie)

Trường học **NAM-HƯNG** Ed Delanoue « CANTHO »
(Chi nhánh của trường CH.-N-THANH, Saigon)

Dạy từ lớp enfantin đến năm thứ hai, bực Thành chung.
Trường rộng, rãi, mát mẻ. — Giáo sư lão luyện. — Kỷ luật nghiêm khắc. Kỳ thi sở học vừa rồi tại Cantho, trong 35 trò có đến 30 trò đậu :

1 Đặng-văn-Tám (Cantho) — 11 Nguyễn-tiến-Thì (Soctrang)
2 Trần-ngọc-Thủy (Cantho) — 12 Nguyễn-Thanh-Vân (Cantho)
3 Nguyễn-ngọc-Nhơn (Cantho) — 13 Võ-văn-Dĩ (Cantho)
4 Nguyễn-văn-Lễ (Cantho) — 14 Ngô-văn-Nam (Châudốc)
5 Lý-thế-Lễ (Cantho) — 15 Đặng-trung-Hiếu (Longxuyên)
6 Lê-văn-Huyện (Bạchgia) — 16 Ngô-ẩn-văn-Thủy (Cantho)
7 Lý-thơi-Thâm (Cantho) — 17 Tô-kim-Thủy (Nam-vang)
8 Võ-hiếu-Lương (Cantho) — 18 Phan-thông-Hân (Cantho)
9 Thái-xiu-Hồng (Cantho) — 19 Tạ-đức-Châu (Cantho)
10 Khâu-văn-Nhơn (Travinh) — 20 Phạm-duy-Quang (Longxuyên)

Ngày tựu trường chung (nhằm ngày 26 tháng Sáu Annam) 2 Août 1937

Ở Saigon, Đốc-học : PHAN-BÁ-LÂN, *Cao-đẳng Sư-Phạm Hanoi*
Ở Cantho, Đốc-học : BÙI-THỌ-VINH, *Cao-đẳng Sư-Phạm Hanoi*

Một thầy con ngỗ nghịch

Tôi có một thầy con tên là Nhan-Thông 28 tuổi, giấy thuê thân đóng tại Cholon số 1178 quận thứ bảy, bây âu thả theo đàng điếm cờ bạc rượu chè không kể gì đến gia-pháp cả.

Đã mấy lần khuyên dứt tôi không sao sửa trị đặng Nhan-Thông, mà trái lại càng ngày nó còn buông lung thêm mãi, nó lại ngỗ nghịch với cha mẹ luôn.

Hôm 8 Juillet, Nhan-Thông lại về nhà trộm của nhà quần áo đáng giá 65 đồng.

Vậy có lời xin cho tất cả anh em quen biết hay từ đây tôi không còn biết tên Nhan-Thông, ai có cho nó mượn tiền bạc gì thì tôi không biết đến được.

NHAN-LƯƠNG
80, Quai de Phước-Kiến
Cholon

GÂY MÓN
Thuốc SIROP DESCHIENS có huyết bổ
Làm cho Sung lực mau mau, ăn ngon mà vô thuốc của Lê-Đăng-Ý trở bình.

Ai muốn Công Lược Tân Dược Hàng Nhơn ?
Ai muốn có người bào chế thật kỹ càng các toa thuốc của các quan Đốc-Tơ
Vậy xin quí vị đến tại

pharmacie franco-asiatique
PHÁP-Á DƯỢC PHÒNG
RUE DES MARINS, 219 — CHOLON

Tại đó sẽ có ông PHẠM-HỮU-HẠNH ở ít hạng Bào-chế-sư, tiếp rước quí vị một cách mau-mắn và vui-vẻ.
Thuốc mới và tốt nhứt-hạng, giá lại rẻ.

Quí vị ở Lục-Tỉnh gởi thơ đến mua thuốc, thì chúng tôi sẵn lòng thi hành, giá thuốc tính xui mười phần lại không tính tiền cước-phí.

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES
Société d'Exploitation des Établissements
BROSSARD MOPIN
Kỹ nghiệp
Sáng lập từ năm 1909
số 3 đường Lacuen Lacouture
CHODUI SAIGON

Gạch bông tối thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp lắm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp-quốc lại.
Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới. Bon-biểu sẽ gởi cho.

Dây-thép đã tiện : (Adresse télégraphique :) MASACAMO. — SAIGON

VÔ RA THƠNG THÃ
hãng ở đường L. Lacouture. — Chodui, gần trại lính tập Ô-ma

N° 27

HỒNG-HOA-DẦU

Dầu Hồng-hoa của Nhị-Thiên-Đường cũng là hay tuyệt diệu. Hoặc bị nhức đầu, hoặc bị phong thấp đau lưng. Trong uống ngoài thoa, thảy hết tức thì.

Hoặc bị phong đàm eo rút, sang độc thâu xương, té bị tích thương, phòng lửa nước sôi, phữ mình phữ mây. Hãy dùng dầu này thoa mấy chỗ đau ; thảy linh nghiệm liền.

Còn trị nhiều bịnh rất hay, kể ra khôn xiết, hãy coi trong toa gói theo ve dầu thì rõ.

Cứ gởi thơ cho nhà thuốc :

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
47, rue de Canton, 47
CHOLON

Dầu Nhị-Thiên-Đường

Khắp trong thiên hạ đều dùng dầu Nhị-Thiên-Đường. Vì nó tốt, sức thuốc mạnh, có thể cứu người mau lẹ, không có thứ dầu nào sánh kịp, ấy là một thứ dầu chuyên trị bá chứng, công hiệu như thần.

TRINH-THÁM — N° 56 — TIỂU-THUYẾT

Thảm-sử sáu chục vạn đồng bạc

Dịch giả SONG-BÌNH.

(Tiếp theo)

Ai-luật-quân phát mừng mà nói rằng: tốt lắm.... tướng là Công-tử đi nẻo tướng khác, không ngờ Công-tử và Hạ-sĩ cũng đi một nẻo đường, dịp dâu may mắn thế nầy, bọn ta sẽ xuất hành một lượt, Ai-luật-quân bèn kêu xe ngựa tới đó, mai người nhảy lên xe ra đi, đương lúc ngồi xe dọc đường, hai người chuyện vãn với nhau vui vẻ, trước hết Hạnh-công-tử hỏi Ai-luật-quân rằng: Các-hạ tới Paris, có việc gì cần vậy?

Ai-luật-quân nói: Hạ-sĩ muốn tới nhà Lan-bá-tước ở Lý-môn nha-lộ, đặng hoàn lại số tiền mượn của ông hôm trước kia, vì Hạ-sĩ đã có lời hẹn với ông ta cho nên phải tới nhà ông cho gấp.

Hạnh-công-tử gặc đầu rằng: phải... phải... Các-hạ không sai lời hẹn như vậy, thiệt đúng câu « bằng hữu chỉ in » đó đa; kế Ai-luật-quân thuật chuyện cho Hạnh-công-tử hay rằng: hôm trước kia Hạ-sĩ tới ý-đại-lợi-thôn, ghé vào nhà Liên-cô ở nơi Biệt-đã, thoắt thấy một tên ác-côn giả làm bợm trộm, lén tới thám thính chỗ nhà Liên-cô về buổi khuya đêm, Hạ-sĩ khám phá được tình hình của ác côn kia, đã lập kế phòng bị một cách cẩn thận; Ai-luật-quân nói hết vì cớ nầy việc nọ, chẳng giấu Hạnh-công-tử một việc gì.

Hạnh-công-tử nghe nói mặc dầu, chưa hiểu sự cần mật ở trong cuộc ấy, song chàng nhớ lại sự chàng gặp tên ác-côn ở trong công-viên bữa trước, biết là Ai-luật-quân thi luật chuyện ác-côn chẳng lầm, Hạnh-công-tử suy nghĩ trong lòng, biết nàng Tiên-nhi có một tên cứu-nhơn rất lợi hại. Công-tử kiu-e đề chỗ đó, bèn hỏi đáp với Ai-luật-quân rằng: Các-hạ nói vậy phải rồi, chắc có tên ác-côn muốn bào hại Tiên-nhi trong khi tăm tối, từ nay bọn ta lưu tâm việc ấy, đặng bảo hộ tánh mạng của Tiên-nhi trong lúc nguy nán.

Ai-luật-quân gặc đầu nói rằng: phải... phải... mẹ con Liên-cô lênh đênh giữa đông biển khổ, lại có tên ác-côn làm khó đề như thế kia, bọn ta phải ra tay tế độ hồi nầy, kẻo mẹ con nàng mắc độc-thủ của ác-côn tội nghiệp, Ai-luật-quân nói chưa dứt tiếng, xa-phu đã đánh xe tới Lý-môn-nha rồi, Hạnh-công-tử bèn từ biệt Ai-luật-quân nhảy xuống xe, theo con đường ý-đại-lợi-thôn thẳng tách. Hạnh ta vừa đi vừa chạy, cứ nhớ tưởng Tiên-nhi khăn phấn trong lòng, tuy bên đường có cảnh kia vật nọ mặc dầu, Hạnh ta chẳng hề ngó tới, chàng băng bộ một cách mau chóng, độ nửa giờ tới trước cửa Công-viên, chàng nghĩ rằng: ta tới đây lần thứ nhứt, vẫn thấy mặt Tiên-nhi ở trong Công-viên, nay ta tới đây lần thứ hai, hoặc giả cũng thấy mặt Tiên-nhi ở trong chỗ đó, Hạnh ta ngẫm nghĩ như vậy, bèn nhảy vào Công-viên phía trong, khi vào độ cỏ thấy cây tốt hoa tươi, phong cảnh trong vườn rất đẹp, lại gặp ngay nầy là ngày lễ-bái, khách du-ngoạn tới đó rất đông, bọn nam-nữ qua lại chỗ ùm hoa ao cá đập đều, xem cảnh vườn lấy làm vui thú.

(Còn nữa).

Imp. LỰC-TÍNH TÂN-VĂN

Saigon, ngày 22 Juillet 1937 — Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

KỲ NHỨT NĂM 1937

900.000 đồng bạc chia ra làm năm bộ

mỗi vé là một đồng

BỘ NAM-KỲ *(bộ thứ nhứt)*

Từ số 000 000 đến số 089.999 và từ số 100.000 đến số 189.999

Xổ tại Hanoi ngày 5 tháng Août 1937

BỘ CAO-MIÊN *(bộ thứ nhì)*

Từ số 200.000 đến số 289.999 và từ số 300.000 đến số 389.999

Xổ tại Hanoi ngày 9 tháng Septembre 1937

BỘ BẮC-KỲ *(bộ thứ ba)*

Từ số 400.000 đến số 489.999 và từ số 500.000 đến số 589.999

Xổ tại Hanoi ngày 14 Octobre 1937

BỘ TRUNG-KỲ *(bộ thứ tư)*

Từ số 600.000 đến số 689.999 và từ số 700.000 đến số 789.999

Xổ tại Hanoi ngày 2 tháng Décembre 1937

BỘ AI-LAO *(bộ thứ năm)*

Từ số 800.000 đến số 889.999 và từ số 900.000 đến số 989.999

Xổ tại Hanoi ngày 6 tháng Janvier 1938

Mỗi bộ có 4.000 số trúng

1 số trúng	.. ..	4.000 đồng
8 —	.. ..	1.000 —
60 —	.. ..	100 —
860 —	.. ..	50 —
3600 —	.. ..	10 —

Có 5 lô lớn chung các vé trong 5 bộ đều đặng dự

Xổ tại Hanoi ngày 6 Janvier 1938

1 số trúng	.. .. ..	100.000 đồng
1 —	.. .. ..	40 000 —
1 —	.. .. ..	20 000 —
2 —	.. .. ..	10.000 —

TRƯỚC CÔNG - LÝ

Tại Toà Đại hình Saigon

Đạo chích sát nhơn

Hôm đêm 19 Mars, anh Đỗ-văn-Bộ 54 tuổi ở làng Tân-mỹ (Cholon) đang nằm ngủ ngoài sân, bỗng tỉnh giấc nghe có tiếng cạy cửa. Anh liền la làng, kế có 2 gã đạo chích trong nhà anh chạy ra, không bỏ, anh liền đuổi theo. Chẳng may, rượt được một đôi xa, trong 2 gã đạo chích có một gã đứng dừng lại, chờ anh Bộ đuổi theo gần kịp, nó dùng súng đâm anh vào hông một mũi, anh té xiểu. Người nhà hay được, chạy ra chở anh Bộ vào nhà thương, năm ngày sau anh Bộ trút linh hồn.

Nhưng trước khi thở hơi cuối cùng, anh Bộ có chỉ rõ ràng gã giết anh là Phan-văn-Mẹo người ở cùng làng, trước đã có tiền án án trộm. Mẹo bị bắt khai rằng anh ta với Bộ có gây gổ nhau, rồi Bộ dùng dộc đâm anh, mang anh tránh khỏi mũi độc, và bắt mất độc đâm trả lại Bộ, vì thế Bộ chết.

Ra trước Tòa Mẹo cũng một mực khai như thế, nhưng mấy người chứng kêu đầu quả quyết Mẹo là gã đạo chích sát nhơn.

Trạng-sư Loriat Jacob bào chữa cho Mẹo, xin Tòa chớm chế.

Vào nghị án trở ra Tòa tuyên án phạt Mẹo 5 năm cấm cố.

Toan nút nhị đào tơ

Có một anh cu-li nọ, nghèo nàn, nhà không có nhiều chỗ ngủ, nên đêm đêm là tanh gái vần vô ngủ chung một mùng cả. Và vì thế, một đêm rồi, anh ta ngủ chung với một đứa bé gái mới mười hai xuân xanh, rồi bằng xuân tình phát động, anh chồm ngồi dậy toan nút trôm nhị đào tơ. Nhưng anh kịp suy nghĩ lại, nên không nỡ làm. Dầu vậy, chuyện lớ vớ ra, anh cũng bị khép vào tội lăm rồi lượn luân thường.

Tòa tuyên án phạt anh 1 năm tù.

Mạo văn tự sang đoạt của công lại và ăn hối lộ

Vụ nầy xảy ra ở Ninh-hòa, Nha-trang (Trung-kỳ). Hồm 26 Avril 1936, quan Thanh-tra sở Đoan ở Nha-trang có đến Ninh-hòa để xem xét sổ sách của một người bán thuốc, tên Nguyễn-văn-Thắng. Ông lấy làm lạ mà thấy trong sổ thuốc thâu xuất khác hẳn với sổ ghi ở nhà Đoan Ninh-hòa.

Ông xem kỹ lại thì thấy rõ ràng ngày 9 Décembre 1935, trong sổ anh nầy có bán ra hai chuyến 68 kilogrammes thuốc, nhưng trong sổ nhà Đoan thì chỉ ghi có 18 kí-lô mà thôi. Trong sổ thuốc thì chỉ thấy ghi có 25 gr., ở trong cân của ở biên lại lại thấy đề 13gr.60.

Nhơn cái vụ gian lận, quan thanh tra sở Đoan, ông Munsch, mời xét phòng lâu tới nửa. Và nhờ thế ông Munsch khám phá được thêm nhiều vụ gian lận khác, bằng cách mạo sổ, sửa chữ sổ bằng correcto.

Thầy thơ-ký tập sự Nguyễn-văn-Hai có vẽ việc biên chép sổ sách cũng thâu xuất tiền bạc ở sở Đoan Ninh-hòa liền bị bắt.

Thầy nhận rằng những sự gian gian lận kia là do thầy làm nên.

Nhưng một 2 thầy cũng khai quyết người xếp thầy, ông Lanfranchi, người chủ mưu, và chính ông bảo thầy sửa sổ, biên gian để kiếm tiền dấp vào sổ bạc 20p ông thiếu trong kết.

Bởi ông sau nầy, thì ông khai không biết chi nào về vụ gian lận ấy cả.

Cuộc điều-tra vẫn tiến hành, và đến cho thầy Hai một tội trọng hơn ba : ăn hối lộ.

Số là đêm trăng thuốc ở hạ-Ninh-Hoà, thường lệ mỗi năm phải đến nhà Đoan khai số thuốc mình trồng. Họ chỉ tự viết tờ khai. Thầy Hai mới nghĩ cách là sẵn giấy khai ấy rồi nhờ quan Phó sở tại phân phát cho Lý-trưởng mà chuyển giao cho các nhà rồng thuốc.

Cứ mỗi tờ khai như thế, Lý-trưởng thâu Op.24 đem nạp cho thầy Hai. Thầy đưa tiền nước cho các Lý-trưởng 1, 2 xu.

Theo như lời khai của 82 Lý-trưởng đã giúp vào việc hối lộ nầy thì họ đã thâu của 1040 nhà trồng thuốc mất số bạc là 24p,80.

Thầy Hai khai, thì chính ông sếp của thầy bảo thầy ký giấy khai kia. Cốn số tiền thâu trừ tiền công của Lý-trưởng, thầy đều nạp đủ cho ông Lanfranchi.

Nhưng ông Lanfranchi không nhận có đúng như thế.

Ông Munsch làm rấp - bo cáng cho ông Lanfranchi về con.

Thế là có một mình thầy Hai bị đưa ra Tòa để trả lời về những tội ấy.

Về sau phòng luận tội ở Saigon có ra lệnh điều tra thêm, thì thầy Hai lại khai thêm rằng thầy có gian lận nhiều vụ khác về sự buôn muối và buôn cây.

Thế rồi hôm qua ra trước Tòa đại hình, thân Hai cùng vần một mực khai viên xếp thầy là đồng phạm, là chủ mưu vụ gian lận và hối lộ nầy. Quan chưởng lý buộc tội thầy rất gắt.

Trạng sư Bernard bình vực cho thầy, viện nhiều lý lẽ hết sức xét đáng.

Rốt cuộc, Tòa vào nghị án trở ra, tuyên án phạt thầy 2 năm tù và 100 quan tiền phạt.

Mấy người mà ít hay đau vặt không hay cầm mạo thương hàng, ít hay nhức đầu sổ mũi ; là họ nhờ có sẵn sẵn một vị dầu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG để ở trong tủ họ luôn, không khi nào ngớt.

SAU MỘT NĂM KINH - SỬ

Cuộc phát phần thưởng rất long trọng tại Cai-vôn

Cần-thơ. — Ngày 11 juillet 1937, là ngày phát phần thưởng cho học sanh trường Caivôn và 8 trường kế cận trong tổng An-trường, do ông Đốc-học trường Cai vôn là ông Phan-thông Khoẻ xướng ra.

Ông Phan-thông-Khoẻ, mới đổi lại cai quản trường Caivôn chừng bốn tháng nay, kỷ-giả có được gần gũi ông, biết tánh tình ông đối với bạn rất nên vui vẻ, chơn chất, thật tình, lời kỷ-giả nói đây, nếu ai có gần ông thì đều cho rằng đúng sự thật. Còn bề dạy dỗ học-sanh thì ông rất siêng năng cần mẫn, cho nên đến lúc gần ngày thi sơ-học, ông lại bày ra dạy đêm trong 1 tháng trường (chỉ dạy giùm chớ không lấy của ai 1 xu).

Kỳ thi sơ-học vừa rồi, số học-sanh thi đậu đến 13-14 trò.

Nhiều sắp 2 năm ngoái. Ông lại đục lòng cho học-sanh năm tới nên ông mới khởi xướng ra cuộc phát phần thưởng rất long trọng ngày 11 Juillet vừa qua.

Trước khi cuộc phát phần thưởng, ông chỉ có viết thiệp mời cha mẹ học-sanh, mà vì nhơn tình hảo hiệp của ông, nên qui quan, qui chức thương-gia điền-chủ gởi đến giúp cho ông một số liền rất to tác là 191p.00 chưa kể những ông cho phần thưởng riêng cũng trên ba chục đồng nữa. Lại nhờ bản trị-sự gồm có MM. Hương-thân Văn-tấn Tiếng, Phó lục-bộ Nhiều, Đông-uang Dân và Huỳnh-ngọc-Ẩn (thương-gia Caivôn) lo cuộc sắp đặc đẹp đẹp được trang hoàng.

Ngày 11 Juillet, 7 giờ sáng đã có ông Lê-ngọc-Diệp, cai tổng Antrường, thường thọ Tri-huyện-hàm cùng qui ông : Cai-tổng Giỏi (Bình-lễ), sung-biện Phòng (Antrường), Hội-đồng Kiền và hương chức mấy làng kế cận, thương-gia điền chủ - đủ mặt tề tựu để chực rước Quan lớn chánh chủ-tỉnh, quan Đốc-phủ sứ chủ-quận Traôn và qui quan Thanh-tra Đốc-học.

Đúng 7 giờ rưỡi, thì ba Ngài đáp xe từ từ đến, có nhạc tấu thổi bản quốc thiều và Đoàn Sói Con tiếp rước, kế các trò gái dưng bông cho qui Ngài.

Trước khi phát phần thưởng, Ông Khoẻ có đọc 1 bài diễn văn bằng tiếng Pháp thay mặt tự giáo - huấn Caivôn để cảm ơn quan Chánh Chủ tỉnh, quan Đốc-phủ-sứ chủ quận Traon, và qui quan Thanh tra Đốc - học, không nệ đàng sá xa xuôi, đến dự cuộc phát phần thưởng được thêm long trọng ; và một bài diễn văn bằng tiếng quốc âm, để cảm ơn qui quan, Hương-chức, thương-gia điền - chủ, và luôn dịp bàn về văn - đề, sự ích lợi của sự học vấn, tạc sao đầu phải năm kinh - tế khủng hoảng cha mẹ eăn phải cho con trai hoặc gái cập sách vào trường và tỉnh liên hệ giữa nơi phụ huynh học sanh và thầy giáo.

Đứng trước trót ngàn thính giả mà ông Khoẻ đọc 2 bài diễn văn rất tự nhiên xứng đáng với mấy cái vỗ tay như pháo nổ. Kế đó quan chánh phủ chủ-tỉnh tỏ lời khen ngợi ông và bản trị-sự, lại khuyến trẻ em, trong lúc bãi trường nên chơi vui vẻ, chơi động lấy sức học năm tới, chơi mà phải để tâm nhớng bài luân - lý nơi trường. Ý ngài cho chu « Tiên học lễ, hậu học văn » của ta là đúng vậy.

Kế khởi sự phát phần thưởng : sau khi phát mỗi lớp, ông lại có lập cho học sanh đến hài-kịch để giúp vui. Công việc coi rộn ràng mà ông thu xếp rất mau chóng, đến 10 giờ rưỡi đã xong cuộc phát phần thưởng. Kể mới qui quan, qui ông dự một tiệc trà giải lao tại nhà công-sở Mỹ-thuận ; trong lúc ấy 500 học sanh được uống sữa đậu nành và bánh tây tại chùa bà Thiên-Hậu (Caivôn).

Sau tiệc trà, quan chủ-tỉnh và quan chủ-quận có tỏ lời khen ngợi ông Khoẻ một lần nữa và khen hương - chức làng Mỹ-thuận cũng qui ông hảo tâm giúp vào cuộc phát phần thưởng. Quan chánh chủ-tỉnh lại nói sơ qua sự ích lợi dùng sữa đậu nành cho công chúng rồ biết. 11 giờ, ngài và qui quan từ giã ra về.

Đến chiều lại có thêm một cuộc lễ cho công chúng vui chơi, nào là leo cây, thả vịt, đua bộ, đua xuống, đua lội tối ai có cộ đến, mùa lần để cho công chúng không uổng một bữa đi coi phát phần thưởng vô bổ vậy.

Cuộc chơi lễ nầy do nơi Thương-gia Nam Khách Cái-vồn chung tiền lại, làm cho ngày kỷ - niệm phát phần thưởng năm thứ nhứt được thêm long trọng.

Kỷ giả ước ao sao năm tới sẽ có cuộc phát phần thưởng như năm nay vậy. Rất mong thay ?

HUỲNH-NGỌC-LÀNH
Commerçant
(Caivôn)

DẦU BIẾT LÀ SÁI LUẬT NƯỚC

Một ổ làm bạc cắt giả bị khám phá

Thủ phạm toàn là một đám người còn niên-thiếu và đa số thiếu nữ

Gần đây nhà chuyên trách hết sức lấy làm lạ, không hiểu tại sao ở đâu có bạo cắt giả lưu hành mãi.

Hết sức thám thính để ý rình mò bọn khách ngoại bang đến viếng hòn ngọc Viễn-đông ; nhưng hoài công.

Rồi thình lình hôm rồi, có người về báo cho bót quận nhì hay, bên Vĩnh-Kiều bót nhì mới con đường de la Marne, có ổ của bọn chuyên làm bạc cắt giả.

Không cho chậm trễ phút nào tất cả nhơn viên ở bót quận nhì liền kéo qua bủa lưới vây nhà ấy. Quả thật, không sai nhà chuyên trách bắt được trụm cả bọn, bắt thảy là 7 người, trong đó có 6 cô thiếu-nữ và 1 cậu trai và thâu được một mớ gói tự giả chưa kịp lưu hành với khi cụ và khuôn đúc chúng dùng để làm đồ ấy.

Bảy người bị bắt tên là Trần-văn-Sự 19 tuổi, Lê-thị-Ba 19 tuổi, Ng-thị-Đang 17 tuổi, Ng-thị-Khoa 26 tuổi, Lê-thị-Hui 27 tuổi, Huỳnh-thị-Ngọc 20 tuổi và Nguyễn-thị-Bá 13 tuổi.

Hầu hết số người bị bắt đây đều là con trẻ trung quả.

Trước mặt nhà chuyên-trách họ đều thú nhận hết các tội lỗi, nên chiều hôm qua họ đều bị giải tòa với đồ tang đã bắt được.

Dầu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG là một thứ dầu bà chứng, trị bịnh như thần ; nhứt là bịnh cảm mạo tức thời ; hoặc là nhức đầu đau bụng hoặc xây xẩm mặt mày ; hoặc tức rang nơi ngực, trong uong ngoài thoa, hết trong chớp mắt

Thời giá lúa bắp

Nam-Kỳ

Các nơi đều đã gieo bắp xong cả, chỉ trừ ra còn có mấy chỗ thuộc tỉnh Biên hòa và Baria vì đất chưa sửa soạn kịp.

Theo cuộc điều - tra của các viên nông cán ở Châu-đốc thì vì mùa bắp năm nay trồng được nhiều hơn năm ngoái vì một phần giá bắp bán được cao và 1 phần vì các sông ngòi đào nhiều thêm để lấy nước vào những ruộng thấp.

Ở Long-xuyên, Sadec và Mytho bắp non mọc rất tốt và đã lên cao được 20, 40 phân tây.

Giá bắp đỏ ở Châu-đốc là 5p 80, chợ Tân-châu 5 p 78, chợ Hồng-ngự 5 p 50, Chợ mới (Long xuyên) 5 p 50 và Sadec 5 p.

Ngày 15 Juin ở Saigon đã xuất cảng được 82047 tấn bắp so với 89065 tấn về năm 1936.

Theo tin sau cùng thì ở Hai-phòng bắp đỏ ngày 2 Juillet giá từ 7p35 đến 7 p 55 và bắp trắng từ 6 p 75 đến 6 p 95 một tạ tây.

BẮC-KỲ

Mùa bắp bắp ở các nơi vẫn chưa xong nhưng cũng có thể biết qua lúa rằng mất mẫu tây ở Thái-bình bị kém từ 400 đến 750 kg, ở Hưng - yên từ 800 đến 900 kg, ở Bắc - ninh từ 600 đến 700 kg, ở Phú - thọ từ 1200 đến 1900 kg, ở Phả - lạng - thương từ 1500 đến 2000 kg, ở Sơn-tây từ 2000 đến 3000 kg, và riêng chỉ có ở Vietri là được lợi mỗi mẫu 1700 kg. Còn ở Hà đông thì mất vùng một khác.

Giá mỗi tạ tây bắp vẫn tháng Juin vừa rồi ở Vĩnh-yên là 6 $ 20 ở Sơn-tây 6 p 30, ở Hà - đông từ 5 p 80 đến 6p40 và ở Yênbay 5p70.

Về tháng Mai đã xuất-cảng sang Pháp được 60 71 tấn.

Trung - kỳ

Ở Thanh-hóa mùa bắp đã xong hết cả nhưng xem ra cũng không được lợi mấy. Số mẫu tây cấy bắp là 2650, số bắp bẻ được là 2700 tấn.

Ở Nghệ-an mùa bắp đã bẻ hết và rất được lợi, phần nhiều là ở trên sông Ma. Tính số mẫu tây cấy bắp là 2800 được lợi là 2250 tấn. Mùa bắp lần thứ hai nầy được khá nhứt là ở hai bên bờ sông và vùng ven bờ biển.

Ở Hà - tĩnh mùa bắp đã bẻ hết. Vì miền thượng lâng Ngàn-phố được tốt còn ở Ngàn - sau và Sút - tính xông thì thu 55 mẫu tây trồng bắp là 2850 được lợi 2440 tấn.

Ở Quảng - trị bắp vàng được ít Mùa vừa bạn hán, còn bắp đỏ bây giờ mới gieo hạt.

Ở Quảng - nam bắp mùa tháng năm rồi các nơi Điện- bàn, Duy-xuyên và Đại-lộc đều tốt cả. Ở Tỷ sở (Quế - sơn) bắp mùa tháng bắt thiệt hại ít nhiều vì lần gieo hạt xong thì mưa to. Người ta phải gieo lại nhiều nơi. Bắp gieo vô tháng Avril đã nở hoa.

Ở vì phía bắc tỉnh Phan - rang mùa bắp cũng đã xong. Việc sửa sang đất để trồng bắp mùa thứ hai nầy đến tháng sau thì bắt đầu.

Giá bắp biện thời thì đứng hoặc có phần hơn, như ở Bến-thủy 58p80, ở Tourane 63p, ở Quinhơn 55p60 mỗi tấn.

Cao - miên

Cả thảng khắp các nơi đều gieo bắp cả.

Giá bắp ở Pnom - Penh rất hạ 6p26 (ngày 20 Mai) nhưng cuối tháng lại cao lên được 6p56 mỗi tạ tây.

TÒA THƯỜNG TRỰC

Xử vụ Nguyễn-tấn-Di và Hồ-văn-Phương

Tối đêm 4 Janvier 1937 Hương thân Lâm-quang-Tùy ở làng Tiêu-Thủy (Bentre) thế quyền Chánh Hương-quản, sai phó Hương-quản Vĩnh, tên Di và tên Phương đi tuần trong làng ; Hương-thân Tùy giao cây súng cho tên Di, bảo đi trước với tên Vĩnh và Phương, còn ý sẽ đi theo sau. Ba người phó hương chức đi trước bắt được một sóng cờ bạc ; Trong bọn ấy có tên Vàng và Thậm, người nầy là chủ của Cai-Tổng Sum (Bentre).

Vì cớ ấy người cờ bạc không bị tội, còn tên phó Hương-quản Vĩnh, tên Di, bị Tòa Bentre kêu một tháng tù treo và tội cầm súng làng không phép ; còn tên Phương bị một tháng tù ở và tội lấy tiền của người cờ bạc.

Tên Di và Phương chống án lên Tòa Phúc-án xin xử lại. Nhờ ông Trạng-Sư Nguyễn thanh-Khiết biện hộ, nên hai tên nói trên đây là Di và Phương được trắng án.

TIN VẮN

Vừa rồi tại Los Angelès người ta mới đóng xong một chiếc máy bay Không-lồ—như bà con đã biết, đâu phải nơi chỗ ấy mà ta chỉ có làm phim không đâu ?

∴

Danh từ « Không-lồ » cho đó (géant) không phải là quá đáng đâu. Thử nghĩ chiếc máy bay ấy có thể chở nổi 60 hành khách không tính bọn đồng công tác (equipage).

∴

Máy bay ấy bay mỗi giờ trên 350 cây số, mà mới chỉ dùng đến có 60 ngàn sức động cơ nó thôi.

Chúng ta hãy tính thêm trọng lượng của nó là 50 tấn và số tiền phí đóng nó hết 35 triệu quan.

Sau khi làm lụng vất vả thức hay là thân thể ca ngày mệt nhọc thì thấy nhứt đầu khó chịu

Muốn cho được tỉnh minh lại hãy uống một hườn hay là hai hườn Aspirine Usines du Rhône.

Vừa rồi tại một cái nhà thương nọ ở Johannesburg (Anh) một người đàn bà tên Anna Zwanekel sau khi đã ngon giấc trong 31 năm trở thành linh thức dậy. Bạn đọc biết lúc mới mở mắt ra cô đòi cái gì không ?

∴

Không phải đòi chồng mà cô ta đòi những đồ chơi của con nít. Quan lương y xem xét thì thấy sức khoẻ của cô vẫn sung tức lắm nhưng có cập cẳng vì nghỉ đi tới gần 3 con giáp nên teo ngắc phải tập cho cô đi lại như đứa trẻ mới lớn lên vậy.

Lại có một đầu không nghe nói là lúc cô ngủ chẳng biết cô ăn gì chăng mà chịu nổi tới chừng đó.

∴

Uống mỗi ngày một hườn Aspirine Usines du Rhône, ấy là biết lo xa vậy bởi vì thuốc nầy làm cho ta khỏi nhức đầu.

∴

Một người Quảng-đông tên là Thang tri Dung, từ sau khi Nhựt chiếm lấy Mãn-châu, trong lòng xiết bao cảm tức, liền trả hình lên lên tỉnh Liên minh, học cái thủ đoạn những tay thích khách oanh liệt ngày xưa như Kinh-kha, Nhứt chính, định hành thích những yếu nhơn Nhựt và những kẻ Hán-gian làm tôi tớ người Nhựt mới cam lòng.

Nhưng đinh mãi không có cơ hội nào, vì các nhà đương cuộc Nhựt-Mãn canh phòng nghiêm nhặt quá.

∴

Mãi một hôm vô tháng Juin vừa rồi, vua Mãn-châu là Phổ-nghi, ngự giá ra chơi ngoài nội để hấp không khí trong lành.

∴

Được dịp ấy Thang tri Dung tìm nơi phục sẵn chờ Phổ-nghi đến nơi nhảy ra năm bom giết chết, không may bị bắt, khép tội tử hình.

∴

May có Y xuyên Thắng tam Nam là người Nhựt, làm một viên đội trong toán quân ngự lâm lấy làm cảm động vì lòng nghĩa hiệp của Thang tri Dung, ngầm tha cho chàng ra, lấy một tên trong tù là Cao hưng Bảo thay vào.

Thang tri Dung được tha liền lên trốn ngay. Sau đó Y-Xuyên Thắng tam Nam chẳng rõ nghĩ thế nào, liền mổ bụng tự tử ngay ở pháp trường, vết thương nặng quá nên chết ngay.

∴

Theo đề-nghị của quan Tham biện cai quản địa hạt Quảng-châu Loan, quan Toàn quyền Jules Brévié định lấy tên quan cố Toàn-quyền Silvestre đặt tên cho một con đường sắt ở Fort Bayart, vì quan cố Toàn - quyền Silvestre có trấn nhậm ở địa hạt nầy ba năm, từ 29 Avril 1939 tới 12 Mars 1932.

∴

Gió thổi thế nào ?

Gió thổi cái đó ai chẳng biết.

Nhưng sức nhanh của nó thế nào. Chắc ít người biết.

1) Gió rung động lá cây có sức nhanh là 2 thước một giây. Sức em hay là sức mạnh là 0 kg 600 một thước vuông.

∴

2) Gió trúc ngọn cỏ. Sức nhanh bốn thước một giây. Sức ép 1 kg. 600.

∴

3) Gió cong cành cây. Sức ép 4 kg 400.

∴

4) Gió lay động cây. Sức nhanh 8 thước. Sức ép 7 kgs 840.

∴

5) Gió đứt lá cây, sức nhanh 13 thước, sức ép 20 kgs 840.

∴

6) Bão gẫy cành cây, sức nhanh 21 thước, sức ép 54 kgs.

∴

7) Bão đổ cây, sức nhanh 28 thước. Sức ép 103 kgs.

∴

8) Bão đổ nhà. Sức nhanh 34 thước. Sức ép 141 kgs.

∴

9) Cuồng phong làm hại hết những vật mà nó gặp sức nhanh 40 thước, sức ép 196 kgs.

∴

Các bạn thử tính xem một giờ gió được bao nhiêu rồi so sánh với sức nhanh của những trận bão ở giữa Đại tây dương 114 km một giờ và một cái sức ép là 200 kgs một thước vuông.

∴

Thuốc hườn « Aspirine Usines du Rhône » chuyên trị các bịnh nhứt đầu, long óc sổ mũi và đau nhứt răng.

DỊP MAY ÍT CÓ

Xe hơi bán

Muốn bán một cái xe hơi mui kiểu còn tốt, hiệu FIAT, 10 mã lực (10 C. V.), série C. R., chạy 100 cây số 10 litres sân, máy mạnh, đồ phụ tùng đủ.

Qui ngài muốn cần dùng, xin hỏi

M. Mai-hữu-Chinh

ở gần ga Anlac (đường Saigon-Mytho chung 100 thước

Sẽ tính giá phải, không mắc.

Cuộc hội - hiệp

các bạn Sư-phạm sanh - viên

5 TỚI 15 AOUT 1937

Tại trường Sư - phạm Saigon

Muốn đến dự hội, xin ghi tên trước.

Viết thơ cho chánh tử hàng là

M. NGUYỄN-THI-LỢI

Ecole Normale, Saigon :-